

Tribuna școlii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Anul II Nr. 34

Simbătă 5 februarie 1972

16 pagini — 1 leu

PRIMA TREAPTĂ A CINCINALULUI

În fiecare an, la vremea aceasta, zjarele publică rezultatele obținute în îndeplinirea planului de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România pe anul precedent. Sînt date statistice, cifre, procente, care conțin, dincolo de limbajul lor rece, o bogată încărcătură de fapte, reprezintă sintetic munca rodnică desfășurată de întregul nostru popor pe drumul înlăptuirii programului mareț trasat de Congresul al X-lea al P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate. Le citim de fiecare dată cu nesaț, recunoscînd în ele o parte din efortul nostru, al tuturor.

Anul 1971 a reprezentat primul an al planului cincinal 1971-1975, un an care a coincis cu glorioasa aniversare a semicentenarului partidului. Cifrele prezentate de statisticieni înfățișează concludent progresele înregistrate pe prima treaptă a cincinalului, indicînd o creștere evidentă a producției în toate sectoarele economiei noastre socialiste. Măi buna valorificare a resurselor materiale și de muncă ale țării, creșterea în ritm înalt a produsului social și a venitului național, sporirea productivității muncii, precum și — ca un rezultat firesc al acestor realizări — ridicarea în continuare a nivelului de trai material și cultural al populației.

Ca oameni ai școlii am parcurs întregul bilanț al acestor înlăptuiri, care vorbesc despre succesele siderurgistilor și constructorilor, ale energeticienilor și chimiștilor, ale țărănilor cooperatori și ale lucrătorilor din agricultura socialistă, ale tuturor oamenilor muncii. Și, undeva, în sufletele noastre s-a strecurat mîndria că la toate acestea a existat și contribuția noastră, prin pregătirea contingentelor de muncitori calificați, a cadrelor cu pregătire medie și superioară, că am insuflat minunaților făuritori ai bunurilor materiale, la vremea cînd erau pe băncile școlii, dragostea de muncă, abnegația, puterea de dăruire.

Comunicatul cu privire la îndeplinirea planului pe 1971 cuprinde cifre edificatoare privind dezvoltarea școlii românești. Baza materială a învățămîntului s-a lărgit cu 3 500 săli de clasă, 45 6 mii m.p. spații pentru învățămîntul superior și 1 800 locuri în cămine studentești. În clasele I-X din învățămîntul cultural de cultură generală învață peste 2,8 milioane elevi, în licee — 502 mii elevi, în învățămîntul profesional — 306 mii elevi, iar în instituțiile de învățămînt superior — 148 mii studenți.

În anul 1971 s-au cheltuit de la bugetul de stat pentru învățămînt, cultură, sănătate, asigurări sociale și alte acțiuni social-culturale, 36,5 miliarde lei — cu 7,3 la sută mai mult decît în anul trecut — dintre care, numai pentru învățămînt 9 845,5 milioane lei.

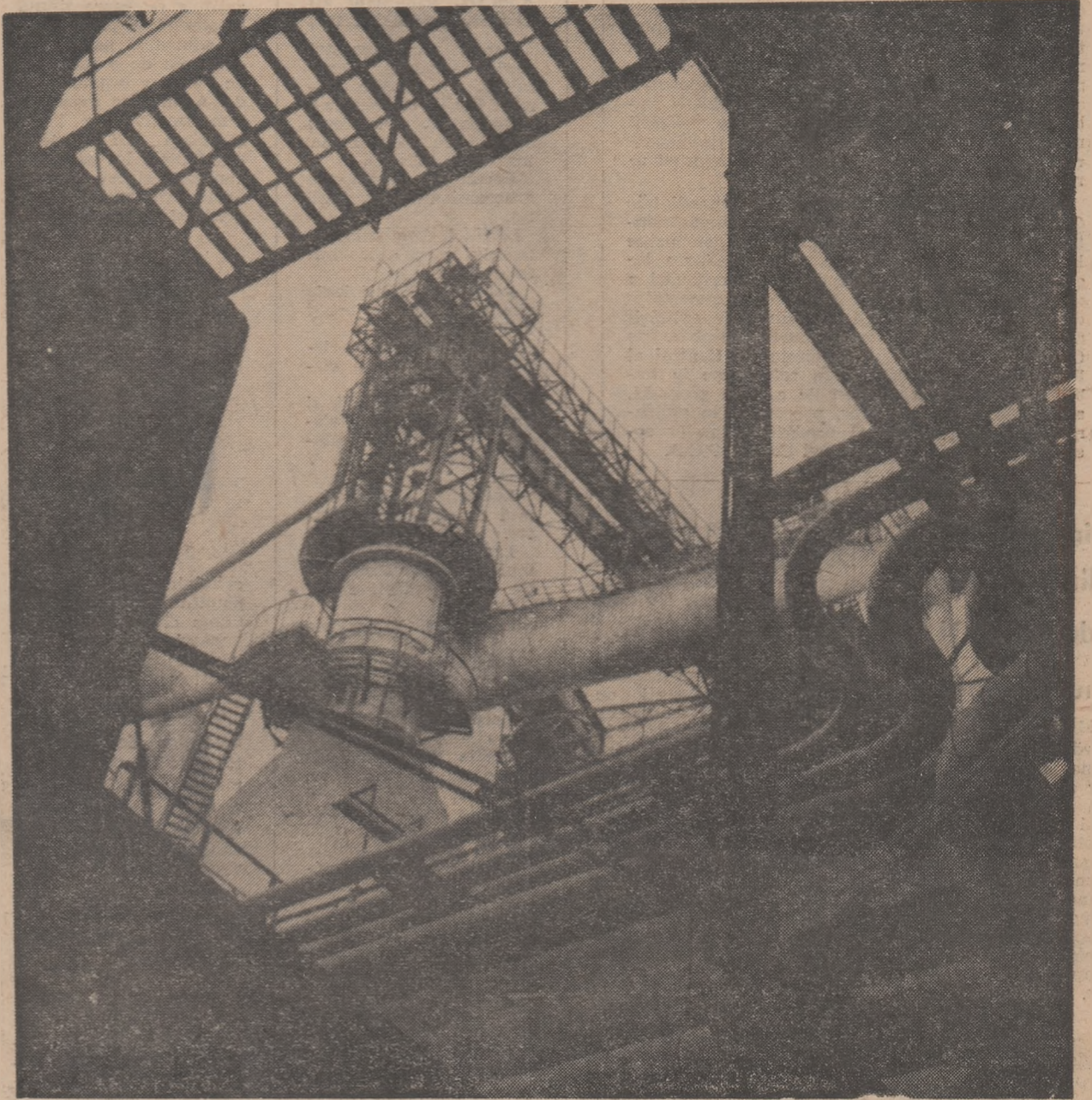
Iată încă o dovadă a grijii de care se bucură școala din partea partidului și a statului.

Primul an al cincinalului a însemnat o treaptă pe un drum ascendent. Bilanțul lui rodnic este un însuflețitor indemn pentru munca viitoare, pentru realizarea unei Românie socialiste multilateral dezvoltate.

MIRCEA IONEL

În acest număr:

Omogenizarea crescîndă a societății noastre în etapa actuală
● Consultație: Forța educativă a eroismului ● Formativ-informativ; lecție-programă ● Co-curs pentru ocuparea unor catedre și posturi didactice.

GIGANTII

Foto: Dan Grigorescu

Întregul și părțile sale

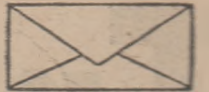
Cîteva mari probleme, nu multe, dar unele foarte complicate, preocupă astăzi întreaga omenire. Una dintre ele este problema învățămîntului. Ea se pune sub forma unei întrebări simple, dar al cărei răspuns nu este simplu: în ce măsură învățămîntul, în formele sale actuale, de la alfabet pînă la doctorat, este el eficient? La această întrebare s-ar putea răspunde cu o alta: cum se poate măsura sau cel puțin aprecia eficiența unei forme de învățămînt?

Răspunsul la această a doua întrebare pare simplu: prin rapiditatea de adaptare a celui care a terminat școala în sectorul de activitate pentru care oficial a fost pregătit, dar și prin eficiența activității sale în acest sector, eficiență care se poate aprecia destul de corect.

Dar răspunsul de mai sus nu ne poate mulțumi pe deplin. El ia în considerare numai etapa finală — școala superioară — a unei lungi perioade de școlarizare. Pentru această etapă finală, răspunsul este corect. Mai mult decît atât: viteza cu care apar inovațiile, descoperirile, teoriile științifice, invențiile tehnice, cu mutațiile pe care le produc atât în viața socială cit și în mentalitatea omenească în genere, obligă factorii responsabili ai tuturor societăților umane la o atentă conside-

rare a acestei etape finale a procesului de instruire. În consecință se realizează, ca să dau exemplul învățămîntului nostru superior, o continuă racordare simultană, la nevoile economiei noastre pe de o parte, la nivelul ceretării actuale, pe de altă parte. Din acest punct de vedere, putem fi liniștiți. Dar iată că, neglijînd întregul în favoarea unei părți, riscăm să săvîrșim o greșală împotriva omului, împotriva societății pe care avem să o construim. Expunerea secretarului general al partidului nostru, făcută în fața plenarei Comitetului Central din noiembrie 1971, a constituit pentru noi, educatorii, un semnal de alarmă. O reconsiderare a problemei învățămîntului, sub toate aspectele și cu toate implicațiile, nu numai sub aspect tehnico-economic, dar și sub aspect social, trebuie să ducă la găsirea celor mai eficiente metode pentru formarea omului societății viitoare, așa de lapidar și de complet definit în raportul citat mai sus: comunistul de omenie.

Leon Niculescu

CRONICĂ

Colegiul Ministerului Educației și Învățămîntului, întrunit în ședința de lucru în ziua de 28 ianuarie a.c., a discutat — în prezența tovarășului Leonte Răutu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și a numeroși invitați reprezentanți ai ministerelor, ai Uniunii Tineretului Comunist, Uniunii Generale și Sindicatelor, Uniunii Asociației Studențești și ai presei centrale — stadiul îndeplinirii sarcinilor care revin Ministerului Educației și Învățămîntului referitoare la perfecționarea pregătirii profesionale a lucrătorilor din unitățile socialiste.

Inregistrind rezultatele obținute în activitatea de perfecționare în numeroase sectoare și unități și experiența care a rezultat, Colegiul Ministerului Educației și Învățămîntului a definit noi măsuri ce urmează a fi luate împreună cu ministerele interesate în scopul ridicării eficienței acțiunilor de perfecționare, a intensificării publicității și materialelor didactice, a utilizării metodelor științifice de organizare și desfășurare a activității de perfecționare și a folosirii unor metodologii adecvate.

În alte puncte ale ordinii de zi, președintele Colegiului Ministerului Educației și Învățămîntului, ministrul Mircea Malița, a tras concluziile la discuțiile privitoare la îmbunătățirea legislației învățămîntului, la dublul subordonării a unităților de învățămînt superior, a sistemului de burse pentru studenți și stadiului îndeplinirii măsurilor stabilite prin planurile aprobate de Comitetul Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român referitoare la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, a învățămîntului superior, precum și la aplicarea sistemului unitar al predării științelor sociale, aprobat de Secretariatul C.C. al P.C.R.

Din partea Ministerului Educației și Învățămîntului

Ministerul Educației și Învățămîntului aduce la cunoștința tuturor liceelor de cultură generală că, începînd cu trimestrul al III-lea al anului școlar 1971/1972, se vor organiza, în mod experimental, pentru obiectul „Anatomia și fiziologia omului” — anul III, emisiuni de televiziune școlară, integrată după programa prezentată mai jos. Aceste emisiuni vor

fi transmise o dată pe săptămîină, în ziua de marți, la orele 9.

Pentru a da posibilitatea unui număr cit mai mare de licee să poată folosi aceste emisiuni-lectii, care fac parte integrantă din programa școlară, profesorii de biologie vor organiza predarea materiei în trim. II în așa fel încît în trim. al III-lea să poată sincroniza planificarea calendaristică cu programul emisiunilor.

Prima emisiune se va transmite marți 25 aprilie a.c. Durata fiecărei emisiuni va fi între 20—25 minute. În funcție de planificarea calendaristică prezentată mai jos, profesorii de biologie își vor alcătui propriile

planificări și vor propune conducerii liceelor să aducă modificările corespunzătoare în orarul școlii pentru trimestrul III.

Ulterior, Institutul de științe pedagogice va pune la dispoziția liceelor îndrumări metodice privind organizarea și desfășurarea lecției de biologie, în condițiile folosirii emisiunilor de televiziune integrată.

Programa de anatomia și fiziologia omului Anul III, trimestrul III al anului școlar 1971/72*

Lecția 1. Aparatul cardio-vascular (generalități). Anatomia inimii (fără televiziune).

Lecția 2. Fiziologia inimii (cu televiziune, marți, 25. IV a.c.).

Lecția 3. Anatomia arborelui circular (fără tv).

Lecția 4. Anatomia sistemului circulator limfatic (fără tv).

Lecția 5. Fiziologia circulației (cu tv, marți 9. V a.c.).

Lecția 6. Reglarea circulației (fără tv).

Lecția 7. Aplicații și probleme privind fiziologia aparatului circulator (cu tv, marți 16. V a.c.).

Lecția 8. Metabolismul intermediar (fără tv).

Lecția 9. Metabolismul de bază și energetic (cu tv, marți 23. V a.c.).

Lecția 10. Vitaminele (fără tv).

Lecția 11. Funcția de excreție (cu tv, marți, 30. V).

Lecția 12. Funcția de excreție (fără tv).

Lecția 13. Funcția de reproducere (cu tv, marți, 6. VI).

Lecția 14. Organismul ca tot unitar (fără tv).

Lecția 15. La dispoziția profesorului.

* Planificarea a fost alcătuită de un colectiv de profesori de biologie din municipiul București.

„Tînărul leninist“

Apropierea mării sărbători a organizației revoluționare a tineretului din patria noastră — 50 de ani de la constituirea U.T.C.-ului — reprezintă pentru colectivul redacțional al revistei „Tînărul leninist”, pentru colaboratorii săi o îndatorire de onoare de a evoca prin articole de mare tinută ideologică și forță afectiv-educativă pagini din existența de o jumătate de veac a organizației, de a înfățișa momente semnificative din lupta și viața U.T.C.-iștilor, din faptele lor pline de abnegație și devotament, pentru înlăturarea asupririi și edificarea noii

orînduirii socialiste pe pămîntul românesc. Reținem cîteva titluri din bogatul sumar pe luna ianuarie (nr. 1) 1972 al revistei: „Itinerar eroic” (File de istorie politică); „Tineretul în focul bătăliilor de clasă — 1924—1933” (Evoacări, amintiri); „Fapte de epopee revoluționară” (Santier). Articole de la rubrici ca: Integrare, Tribuna elevului, Atitudine, Climate, Educarea educatorilor vin să întregască acest variat număr.

I. R.

● Un dialog colegial

Prof. Ana Ursache, Școala generală Coca-Antimirești, Vintilă-Vodă județul Buzău.

Ne surprinde, bineînțeles, refuzul prof. Dragomir Florea de a discuta cu colegii de la celelalte discipline orele sale de limba română în cadrul interesanțelor care se realizează în școala dumneavoastră. Ne vine greu să credem că nu ar cunoaște rezultatul comisiei metodice și folosul pe care colectivul didactic și el însuși l-ar putea avea de pe urma analizei lecțiilor asistate; cu atât mai mult cu cît răspunde de comisia metodică a dirigintilor.

Ne scrieți — și simțim întru totul de acord — „De ce să dăm îndărăt în fața unei discuții colegiale, din care am avea de câștigat, în nici un caz de pierdut?”. Dar, uite, prof. Dragomir Florea nu e de aceeași părere! Aceasta explică pînă la un punct și eschivarea lui de la lecția deschisă, planificată pe trim. I. Sau poate o condamnă-bilă subapreciere a propriilor săi colegi?

Bănuim, însă, în spatele refuzului declarat al colegului de limba română de a accepta o discuție deschisă a calității lecțiilor sale și o animozitate mai veche în sinul colectivului didactic.

Și asta nu e bine. Oricum, este de datoria conducerii școlii să intervină.

● Comentariu pe marginea unui orar

Prof. Vancea Iosefa, Vișeu de Sus, Maramureș. Aflăm că întocmirea orarului la Școala generală nr. 2 din localitate întîmpină unele dificultăți și provoacă nemulțumiri din partea cadrelor didactice și a conducerii. Din păcate, nu sînteți numai dumneavoastră în această situație.

Ori de câte ori interesele personale sînt în joc, devenind asupra intereselor școlii, ale învățămîntului, orarul școlar nu poate avea însemnele pedagogice care i se presupun. Și, aceasta în dauna elevilor, în primul rînd. Criteriile pentru întocmirea unui orar vă sînt cunoscute. Ce vă împiedică să le respectați în alcătuirea unui orar destinativ?

În scrisoarea dv. omiteți să ne faceți cunoscute tocmai motivele care v-au împiedicat să definitivați programul școlar pînă în ianuarie 1972, aproape 5 luni de la începerea cursurilor. Care sînt fie pricina acestor discrete tăceri? Reținem doar dorința grupului de cadre didactice, în numele cărora semnăți, „să se evite pe viitor nemulțumirile iscate”. În schimb, ne cereți „să răspundem cît mai amănunțit la o serie de întrebări precum”:

Neposedînd toate datele locale și specifice școlii dumneavoastră (clădire, numărul de clase, numărul de elevi, laboratoarele, sala de gimnastică, corpul didactic etc.) ne este greu să ne angajăm într-o discuție la obiect și eficace pentru dumneavoastră. Chiar cunoscîndu-le nu ne putem asuma riscul unei rețete, valabile pentru toate școlile sau toate ciclurile unei singure unități școlare. Indicațiile ministerului nostru alcătuiesc un cadru general și am putea spune obligatoriu. Fiecare unitate școlară, respectînd criteriile generale, își statornicește programul desfășurării activității corespunzător condițiilor sale proprii.

Întrucît dumneavoastră nu ne cereți o discuție de principii — care par și acolo clare — ci lămuriri la cîteva din problemele concrete, vă răspundem.

— Este recomandabil ca, întrucît se poate, unei ore de limbă română să nu-i urmeze o oră de limbă străină, fie ea chiar și franceză. Aceasta din diferite motive pedagogice asupra cărora nu e cazul să stăruim aici. O apreciere corectă se poate face însă numai cunoscînd programul zilei respective (dacă nu e prea încărcat cu discipline mai grele).

— La fel se pune problema succesiunii fizicii după ora de matematică.

— Este absolut nepedagogic să plasăm studii mai grele (matematică, fizică, română, chimie etc.) în ultimele sau chiar ultima oră de clasă a elevului. Trebuie să ținem seama de curba efortului intelectual al elevului, care, cum bine știți, coboară după cele 4 ore de curs.

— În ziua afectată pregătirii tehnico-productive a elevilor nu se programează ora de curs nici la istorie, nici la alt obiect de studiu, chiar dacă lotul C.A.P.-ului e numai la 1 km distanță de școală.

Ținînd seama de îndrumările pedagogice, evitînd la începutul și sfîrșitul săptămîinii programe încărcate, cunoscînd curba efortului zilnic al elevilor și necesitatea evitării eșalonării în orar a unor materii înrudite, nădăjdum că veți putea întocmi un orar destinativ măcar pe trim. III.

RĂSPUNDEM CITITORILOR

● **Conducerea Școlii generale din Ercea comuna Băla, județul Mureș** dorește să știe dacă poate acorda concediu de odihnă unei educatoare suplinoare de la o grădiniță sezonieră.

Educatoarele de la grădinițele de copii din mediul rural (sezoniere) efectuează concediul de odihnă în perioada decembrie—februarie cînd unitatea nu are activitate, dacă au funcționat integral întregul an școlar precedent.

Întrucît educatoarea în cauză, în anul școlar 1970—1971 (1 septembrie 1970—31 august 1971) nu a funcționat în tot timpul anului, ci numai în unele perioade cu intreruperi (indiferent cauza lor), nu poate beneficia de concediu de odihnă în lunile decembrie 1971—februarie 1972.

Se precizează că educatoarele care au dreptul să efectueze concediu de odihnă în aceste luni (pînă la maximum 62 zile calendaristice), în restul timpului primesc salariul tarifar (indiferent că sînt titular sau suplinoare angajate pe an școlar) și îndeplinesc sarcinile încredințate de inspectoratul școlar județean sau de directorul coordonator din comună.

● **Maria Oane de la Școala agricolă din Alexandria** întreabă cum se

stabilește numărul orelor predate peste limita maximă a obligației de predare, la unitățile școlare la care activitatea de predare se desfășoară numai în anumite perioade ale anului școlar, datorită practicii în producție.

Potrivit Statutului personalului didactic, în astfel de situații, numărul de ore predate în fiecare săptămîină poate varia cu condiția ca pe întregul an școlar să se realizeze o medie săptămînală de 18—20 ore. Numai în acest caz, unitatea școlară poate retribui prin plata cu ora, numărul anual de ore care depășește media săptămînală de 20 ore. În cazul tov. Oane Maria, liceul agricol poate să-i retribue prin plata cu ora numai orele care depășesc totalul anual de 680 ore, dacă structura anului școlar este de 34 săptămîni (săptămînilor cu activitate de predare sau practică în producție din cele 3 trimestre) sau 660 ore, dacă structura anului școlar cuprinde 33 săptămîni. În aceste exemple s-a realizat media săptămînală de 20 ore și deci se poate face plata cu ora în mod legal pentru orele care depășesc 680, respectiv 660 ore anual.

● **Adrian Ștefănescu de la Școala generală nr. 1 din comuna Bedret, jude-**

țul Dolj solicită lămuriri legate de mai multe probleme. Răspundem:

1. Perioada în care cadrele didactice urmează cursuri de perfecționare (inclusiv cele organizate în vederea prezentării la examenul pentru definitivare sau la colocviul pentru gradul II) se consideră perioadă de activitate, întrucît perfecționarea este o obligație de serviciu a acestora.

În consecință, zilele de 24—30 decembrie cit a urmat astfel de cursuri, nu i se reduce din durata legală a concediului de odihnă.

2. Perioada de pregătire a cadrelor didactice înscrise la învățămîntul fără frecvență ca și sesiunile de examene, se consideră — de regulă — concediu fără plată. Personalul didactic în cauză, poate solicita însă ca zilele respective să-i fie considerate în numărul zilelor de concediu de odihnă (plătite) la care are dreptul în anul școlar respectiv.

3. Vechimea (stagiul) în învățămînt — în vederea salarizării, a obținerii gradelor didactice II și I sau pentru concursul în vederea ocupării unei catedre ca titular — se calculează în mod unitar, potrivit „Normelor” aprobate prin ordinul nr. 954/1969.

LUPTA ÎNTRE „CE” ȘI „CUM”

Este surprinzător de remarcabil că predominanța uneia din aceste două întrebări poate fi caracteristică pentru o cultură sau alta. „Ce” indică supremația filozofiei, a teoriei, a preocupărilor privind esența lucrurilor. „Cum” este atât de important încât se și vinde. Nu se poate achiziționa un echipament tehnic fără să fie acompaniat de know-how, ceea ce se traduce literal prin: a ști cum, dar înseamnă priceperea de a face, de a produce, de a fabrica ceva. Țările dezvoltate din punct de vedere industrial vind cu ușurință mașinile, dar acceptă cu greutate să vândă și know-how-ul, care de regulă costă mai mult decât o licență de fabricație. Într-adevăr, a fi stăpîn pe întrebarea „CUM” în domeniul tehnic înseamnă a putea produce noi mașini de același tip sau altele mai complicate. Am fost martor la o întrunire care dezbătea emanciparea femeii. Delegatul unei țări — ale cărei rezultate erau considerabile în acest domeniu — a știut să spună ce a realizat în problema socială dezbătută. Dar numai atât. Reprezentantul unei alte țări, cu rezultate mult mai puțin spectaculare, a prezentat o simplă notă despre felul cum s-a abordat chestiunea în țara lui. Interesul întregului auditoriu s-a îndreptat spre cel din urmă: răspunsul la „cum” se caută, după cum se vede, mai mult decât răspunsul la „ce”.

M-am întrebat atunci dacă în literatura română poate fi găsită o cartă bună despre felul cum s-a desfășurat campania alfabetizării. Nu încapă îndoială că afirmațiile asupra rezultatelor cifrice sau calitative nu au lipsit din articolele sau studiile consacrate acestui subiect. Dar țările în curs de dezvoltare sînt cititori atenți care așteaptă răspunsul la întrebarea „cum”. Pentru ele, un exemplu bun, un model posibil, o acțiune reușită sînt tot atîția indicatori pentru a ști cum urmează să procedeze în vederea obținerii rezultatului dorit. Simt cu bucurie cum literatura de științe sociale din țara noastră se îndreaptă din ce în ce mai mult spre faza descrierii funcționale a mecanismului construirii societății socialiste la noi în țară.

Dar lucrul poate fi aplicat și în domeniul educativ. Prin tradiție sîntem inclinați să răspundem la întrebarea „ce”; este de altfel și mai ușor. „Ce este aparatul?” „Din ce este compus aparatul?” „Ce importanță are aparatul?”, sînt întrebări tratate pe larg, în detrimentul întrebărilor: „Cum funcționează aparatul?”, „Cum trebuie lucrat cu aparatul?”, „Cum trebuie întreținut aparatul?”. În materie de științele naturii „Ce este broasca?” elimină pe „Cum trăiește broasca?” Morfologia este mai ușoară decît fiziologia. Lupta între „ce” și „cum” este lupta între descriere și funcționalitate. Noroc că profesorii de matematică insistă mai puțin asupra întrebării „Ce este o ecuație?” decît asupra felului „Cum trebuie rezolvată o ecuație?” Elevii buni de matematici, crescuți la școala lui „cum”, a culegerilor de probleme și exerciții, a concursurilor și olimpiadelor, a colaborărilor la Gazeta matematică, au suferit în anii de facultate șocul unor cursuri care nu cultivau suficient tehnica calculului, a cazurilor și a investigației.

În pedagogie, rareori se poate greși prin excesul întrebării „cum”. Aceasta pentru că întrebarea „cum” are virtuți pedagogice mai mari decît întrebarea „ce”. Dacă îl știm pe „cum”, îl înțelegem și pe „ce”. Reciproca nu este întotdeauna adevărată.

Interlocutorul meu urmărește lupta între „ce” și „cum”, acceptă jocul și, gînditor, verifică felul în care își începe el însuși expunerile și lecțiile. Constată predominanța lui „ce”, în felul lui de a gîndi, dar nu se dă bătut. Își apără poziția și îl teoretizează pe „ce”. Întrebarea „cum”, spune el, nu se poate desfășura în gol. „Ce” reprezintă obiectivul, înțelegerea fenomenelor; nu putem lucra așa, orbește, fără să știm ce urmărim. Cine știe cum funcționează un aparat cunoaște un aparat. Cine știe ce este un aparat știe ce sînt mai multe aparate. Recunosc că argumentele sale nu sînt de neglijat. Îmi amintesc chiar că Norbert Wiener, creatorul ciberneticii, care era matematician și filozof, a stăruit (într-o cultură pe care o critica pentru tehnicismul său) să nu se uite partea de teorie și să se imprime o orientare de la „cum” la „ce”.

Concluzia ar fi un compromis: întrebările ar putea fi puse amîndouă. Pledoaria mea pentru „cum” nu merge pînă la eliminarea altor întrebări posibile. Românii spuneau că trebuie să răspunzi la șapte întrebări înainte de a cunoaște un lucru. În cazul nostru, să nu uităm deci nici pe una, nici pe cealaltă. Propun totuși să începem cu întrebarea „cum”.

MIRCEA MALIȚA

Miner

Foto: Lică Iosif

Omogenizarea crescîndă a societății noastre în etapa actuală

Succesele remarcabile obținute de România socialistă pe calea făuririi socialismului multilateral dezvoltat creșterea neabătută a forțelor de producție, amplasarea rațională a noilor obiective economice însoțite de amplificarea urbanizării au produs mari schimbări în structura socială a țării noastre. Așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu „aceste schimbări se reflectă în caracterul nou al clasei muncitoare — clasă conducătoare a societății noastre socialiste — în caracterul nou al țărănimii cooperatiste, a cărei alianță cu clasa muncitoare constituie forța de granit a orînduirii socialiste, în transformările adînci pe care le-a cunoscut intelectualitatea patriei noastre, care a devenit de fapt o intelectualitate cu totul nouă, legată prin toate fibrele ei de clasa muncitoare, de țărănimă, de întregul popor”. („Expunere cu privire la Programul P.C.R. pentru îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general de cunoaștere și educare socialistă a maselor pentru așezarea relațiilor pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste”.)

Dezvăluirea transformărilor structurii sociale presupune analiza mutațiilor survenite în modul de existență al grupurilor sociale, precum și în raporturile dintre ele, ca urmare a transformărilor profunde realizate în sfera proceselor sociale obiective. Aceasta se desprinde ca o concluzie logică din însuși specificul orînduirii socialiste, care, deosebindu-se prin premisele sale obiective de toate celelalte orînduiri sociale, apare și se dezvoltă prin restructurarea fundamentală a tuturor sferelor vieții sociale. Prin trăsăturile calitative specifice, structura societății socialiste, concretizată, în primul rînd, în modelul dinamic al relațiilor de producție, își adecvează cerințelor și funcțiilor sale modul de dispoziție (organizare) și atributele de statut și rol al membrilor comunității.

Descifrarea direcției unor transformări survenite în structura socială (grupală) a societății și posibilitatea de pronosticare a sensului modificărilor ulterioare trebuie să pornească, de asemenea, de la raportarea structurii sociale (grupale) la celelalte laturi ale sistemului social global: structura economică obiectivă, organizarea politică etc.

Procedînd astfel, vom constata, de pildă, că transformările din sfera structurii econo-

mice realizate în procesul de construire a socialismului — lichidarea proprietății private asupra mijloacelor de producție — s-au repercutat asupra structurii sociale a societății, în primul rînd, prin înlăturarea caracterului antagonist al relațiilor dintre clase, naționalități etc. Alte modificări din structura economică, precum dezvoltarea impetuoasă a forțelor de producție, făurirea și dezvoltarea continuă a bazei tehnice-materiale a socialismului afectează și ele într-o măsură considerabilă structura socială. Pondere determinantă a industriei din structura economiei, industrializarea în ritm susținut a țării au drept consecință atragerea marii majorități a populației active în sectoarele industriale și cele neagricole, producînd astfel modificări în structură.

Transformările din structura socială rezultate din procesul de industrializare socialistă nu reprezintă însă numai reflexul spontan al modificărilor din sfera proceselor materiale ale sistemului social, ci și efectul intervenției active exercitate de un alt element al societății — organizarea politică. Promovarea de către P.C.R. și statul socialist a liniei consecvente de industrializare socialistă, de îmbunătățire continuă a repartizării teritoriale a forțelor sociale productive pe tot cuprinsul țării afectează atît structura profesională a populației, cit și dinamica relației dintre populația rurală și cea urbană, deosebirile dintre sat și oraș etc. Rezultă, deci, că în analiza structurii sociale trebuie să se pornească de la corelarea diverselor aspecte ale acesteia cu celelalte elemente ale sistemului social. Ni se pare că efectul imediat al dezvoltării bazei tehnico-materiale a socialismului ce se răsfrînge asupra structurii sociale îl constituie o anumită mobilitate socială, determinată de dinamizarea sub influența factorilor enunțați a raporturilor dintre diversele grupuri sociale, precum și continua refacere a grupului însuși.

Analizînd transformările survenite în structura socială a României, Congresul al X-lea al P.C.R. indica drept una din direcțiile acestor transformări tendința de omogenizare crescîndă a societății românești. Se precizează astfel că procesul omogenizării este întemeiat pe înlăturarea treptată a deosebirilor esențiale dintre categoriile sociale, pe diminuarea diferențelor dintre

sat și oraș, dintre munca fizică și intelectuală, pe comunitatea de interese economice, politice și ideologice ale tuturor oamenilor.

O coordonată integrativă de bază a omogenizării structurii sociale este reprezentată de idealurile politice și morale specifice socialismului care angajează omul și grupurile sociale, dau temei și mobilizează convergent activitatea lor.

În acest context o importanță deosebită revine activității ideologice și educative, activitate care trebuie să aibă un rol tot mai important în formarea omului nou, în dezvoltarea conștiinței socialiste, în întreaga activitate de edificare a societății noastre noi” (N. Ceaușescu. Expunerea la Consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural-educative). Dar într-o structură socială complexă, cu caracter de integrare a relațiilor de diferite tipuri dintre indivizi, omogenizarea este doar o direcție fundamentală în cadrul structurii sociale, direcție ce se imbină într-o unitate indisolubilă cu cea a diversificării.

Diversificarea structurii sociale rezultă printre altele și din cerințele societății moderne în general, a celei socialiste în special, ce impun individului o multitudine de roluri pe care el trebuie să le îndeplinească. Necesitatea ca individul să facă față unor situații complexe, în care se imbină roluri diferite, nu are darul de a contribui la omogenizare. Este adevărat că cerințele revoluției științifico-tehnice reclamă la rîndul lor o relație reciprocă între dezvoltarea industrial-urbană, pe de o parte, și manifestarea mai omogenă a diverselor clase și pături sociale puse în fața unor relații interpersonale similare, în fața unor mijloace aproximativ identice de folosire a timpului liber, în fața aceluiași mass-medii etc., pe de altă parte.

De aceea alături de factorii sus-amintiți ce contribuie la o anumită omogenizare socială, acționează concomitent și factori de sens contrar.

Omogenizarea ce rezultă din progresul tehnic, specializarea muncii și intelectualizarea ei cuprind în mod implicit și diversificarea inerentă procesului de lărgire a culturii tehnice, de înțelegere mai profundă a proceselor de producție.

EL. GOLU
R. TOPOR

(Continuare în pag. a 5-a)

De mai multă vreme, școala noastră de toate gradele primește un „ajutor“ fătis, nesolicitat, dar din ce în ce mai larg: de la „meditatori“.

Cît timp meditatorul, extern școlii, era un fenomen izolat, nu existau motive de neliniște. Grijă exagerată a unor părinți de a-și impulsiona și pe această cale copiii spre învățatură, asociată cu greutatea obiectivă întîmpinată de unii copii în însușirea anumitor obiecte, în special matematica și limbile străine, reprezentau un fundament dacă nu întru totul justificat, cel puțin explicabil, al existenței meditatorului.

Asistăm astăzi însă la o adevărată expansiune a meditatorilor, în detrimentul rolului școlii. Numărul elevilor din școli generale și din licee care se folosesc de meditații „particulare“ a crescut și continuă să crească într-un ritm alarmant. Sînt meditați atît elevi foarte buni — pentru a rămîne foarte buni sau a deveni și mai buni, dacă aceasta este posibil — cît și cei foarte slabi, pentru a ține pasul cu ceilalți. Elevii, prin rezultatele lor, fixează „cotele“ la cererea meditatorilor. Cei mai buni meditatori abia mai fac față „cererilor“, reprezentînd deja în mentalitatea unor părinți o garanție a viitorului copilului. În consecință, ceea ce oferă școala nu ar reprezenta, chipurile, o garanție...

În acest fel, practica meditației se întinde neîncetat. Dacă în urmă cu cîțiva ani meditațiile erau căutate în ajutorul admiterii în facultăți, ulterior ele s-au extins și asupra „ultimului“ an liceal, tocmai pentru a o „lua din timp“. Dacă expansiunea acestei mode nefaste s-ar fi oprit la ultimul an liceal, situația tot nu ar fi fost prea alarmantă, fiind într-o anumită măsură justificată. Dar meditatorii au început să „preia“ elevii din clase tot mai mici. O familie de medici, (caz autentic) a angajat un învățător „meditator“ pentru copilul lor, perfect normal, în clasa întâi! Părinți rezonabili, ai unor elevi buni la învățatură — care nu au fost pînă acum „meditați“ de nimeni — au început să fie „alertați“, în primul rînd, de propriii lor copii. Motivul? Complexele de inferioritate ale elevilor fără meditari față de cei meditați, care, cel puțin momentan, învață fie mai mult, fie mai repede.

Apariția meditatorilor într-o proporție de-a dreptul îngrijorătoare are, probabil, cauze multiple și profunde. Cercetările sociologice ar trebui să le urmărească. Noi ne vom mărgini în a le semnală pe cele mai bătaoare la ochi și, mai ales, pe cele care ar putea fi înlăturate. Desigur, nu vom ignora marea proces al școlarizării tuturor copiilor, care inevitabil a fost însoțit de o serie întregă de greutăți. Acestea însă au fost înlăturate, în ultimii ani, în cea mai mare parte. Există clase, există manuale, există profesori. Pe unde se strecoară totuși meditatorul?

După părerea noastră, meditatorul pătrunde în școală pe ușa imperfecțiunii manualelor, a superficialității unor profesori și a sistemului imperfect de admitere în ciclurile superioare de învățămînt. Dacă acești trei factori — manualul, profesorul și examenul (de obicei, de admitere într-un ciclu superior) ar fi corelați, meditatorul și-ar păstra locul lui de auxiliar prețios numai pentru cei care nu frecventează școala. Se pare că manualele școlare, în ciuda îmbunătățirilor succesive din ultimii ani, nu țin încă pasul cu ceea ce se cere în școală. Unele manuale, în special din domeniul disciplinelor umanistice, sînt încă necorespunzătoare pentru pregătirea unui viitor candidat la studenție. Așadar, prima măsură care s-ar impune este asigurarea învățămîntului cu manuale corespunzătoare, care să cuprindă, ele însele, recomandări de bibliografie suplimentară obligatorie la fiecare lecție sau grup de lecții. În felul acesta, elevul capătă posibilitatea să cunoască exact aria cunoștințelor pe care este obligat să le asimileze.

În ce privește profesorii, fără îndoială, este greu de presupus că, avînd sprijinul unor manuale bine întocmite, ei nu vor depune efortul de a transmite elevilor cît mai complet și adecvat cunoștințele respective. Cunoștințe care să fie întru totul satisfăcătoare cerințelor de la examenele selective ce urmează. Cît timp nu va fi concordanță deplină între ceea ce s-a învățat efectiv în

școală și ceea ce se cere la examenele de admitere în ciclurile superioare de învățămînt, meditatorul va găsi totdeauna o porțiță deschisă.

În sfîrșit, fără să o includem în rîndul cauzelor cărora le vedem o perspectivă apropiată de înlăturare, trebuie să menționăm și mentalitatea multor părinți de a „forța“ pregătirea copiilor lor cu ajutorul meditatorilor. Apelul la meditator este prima dovadă de neîncredere în școală, fapt grav, desigur, dar care este depășit, prin gravitatea urmărilor, de neîncrederea părinților în capacitatea propriilor lor copii de a face față în mod normal cerințelor școlii.

Faptele semnalate mai sus sînt prea concrete pentru a nu se „vedea“. Sînt însă altele, mai puțin bătaoare la ochi, asupra cărora este

Puncte de vedere

necesar să insistăm. Prima întrebare pe care și-o pune orice părinte viz-ează autoritatea școlii. Dacă slujitorii acesteia își fac datoria, pentru ce este nevoie de propteaua meditatorilor? În ce raport se află școala cu „auxiliarele“ ei din afară? Dacă anumite cunoștințe nu se predau în școală, pentru ce sînt apreciate cînd unii elevi le aduc în clasă prin intermediul meditatorilor? Cadrele didactice nu sînt obligate să respecte programa analitică, a cărei oglindă o reprezintă manualul? În fiecare an se tipăresc milioane de manuale școlare, ce rost mai au ele, dacă profesorii handicapează pe elevii care le învață conștiincios?

A doua întrebare se referă direct la profesor. Acesta are obligația să predea cunoștințele din manual, cu eventuale completări din cultura lui profesională, și să pretindă elevilor însușirea materiei în limitele cunoștințelor transmise de el. În ce ipostază se pune acel profesor care notează pe elevii lui după cunoștințele pe care aceștia le-au dobîndit pe cale particulară? Demnitatea lui profesională nu este oare lezată prin această imixtiune?

Oricît ar părea de surprinzător, tocmai a treia întrebare este cea

mai gravă. Ce atitudine își formează elevul față de școala unde se produc asemenea anomalii în procesul de învățămînt? Milioane de elevi merg la școală cu încrederea că ea le dă totul, sau aproape tot ceea ce le trebuie pentru a-și desăvîrși însușirea culturii generale, sau într-o anumită specialitate. (Cînd am spus „aproape tot“, nu am lăsat loc de fel pentru meditatori, ci pentru mijloacele și formele sociale exterioare școlii, de îmbogățire a culturii adolescentului). Bineînțeles, elevii care nu se „bucură“ deja de „avantajul“ meditatorului își alarmează părinții asupra pericolului, din nefericire real, de a fi împinși spre locurile din urmă de privilegiații pregătirii meditatorului.

Și părinții, puși în această situație, aleg de obicei, meditatorul. Această împrejurare nu ar fi totuși prea gravă dacă nu ar lovi brutal în însuși procesul de educație al copilului. Elevul cu meditator sau meditatori are un program mai încărcat, timpul de concentrare e mai îndelungat. El recuperează acest inconvenient în timpul orelor de la școală. Liniștit că pe el, oricum, îl va învăța meditatorul, elevul nu mai este atent în clasă, nu mai depune propriu-zis nici un efort de a-și însuși cunoștințele în cadrul școlii, al orelor de clasă. Nu putem fi siguri dar este de presupus, că mîntea unui asemenea elev se lenevește, lăsîndu-se să-i fie antrenată special de un meditator.

Meditatorul însă nu este ceva permanent; la un moment dat, dispăre. Elevul, care pînă atunci primise de-a gata totul, se trezește în viață, în profesie, fără „meditator“, pus în situația să-și bată singur capul cu rezolvarea problemelor. Societatea noastră cunoaște deja asemenea oameni, care au trecut cu „note mari“ prin școală, care „promiteau“, dar care, ajunși în contact cu aerul rece al vieții, prezintă spectacolul unor minți veștețite înainte de vreme. Nu este nicidecum uzura efortului îndelungat, ci numai închirirea unor creiere neantrenate, neobșnuite cu efortul propriu.

Iată de ce, după părerea noastră, amplificarea „corpului“ de meditari reprezintă un pericol pentru rolul pe care trebuie să-l îndeplinească școala și o ofensă la adresa prestigiului ei.

N. COPOIU

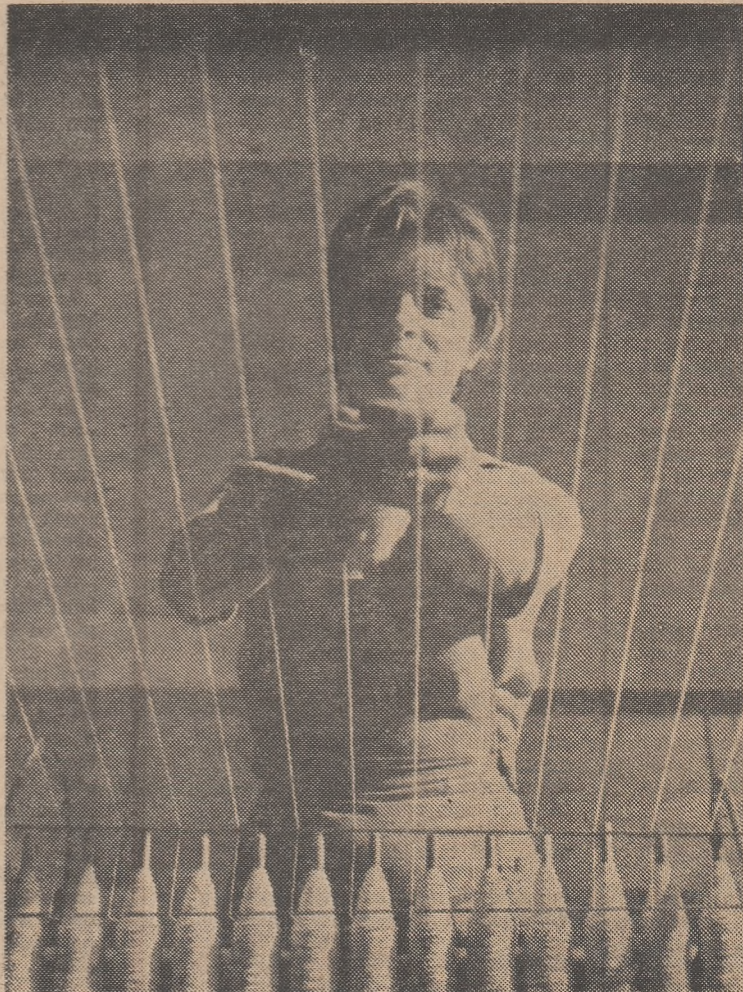
Educația tehnică

În epoca noastră tehnica pătrunde cu o rapiditate uimică peste tot. Să ne gîndim doar la lumina electrică. Pentru marea majoritate a cetățenilor a devenit azi aproape banal faptul că printr-o singură întîlnire de buton se face instantaneu lumină. Curentul electric are azi în aparatul electric o întrebătoare mult mai largă. Pe calea undelor — și tot grație curentului electric — un alt aparat, care a ajuns la dimensiuni minuscule, aparatul de radio, ne aduce pe masa de lucru știri și muzică fără nici un efort. Televizorul adaugă și imaginea. Aparatul de fotografiat automat își oferă transparența pe hîrtie a unui peisaj în numai cîteva minute. Automobilul începe și el să devină un mijloc de transport mult utilizat, într-o serie de țări aproape demodat. Putem noi oare rămîne indiferenți în fața acestei invazii pe care tehnica modernă o trăiește în epoca noastră? Mai poate școala rămîne azi tributară doar principiului soneriei și telefonului lui Abraham Bell?

Înregistrarea sunetului și redarea apoi imediată a acestuia este astăzi aproape la îndemîna oricui. Nu, magnetofonul nu mai constituie de mult nici un fel de secret. Numărul celor care cunosc în amănunt tainele acestor mici aparate cu care uneori ne întîlnim destul de frecvent este totuși foarte mic. Legarea de practică a școlii românești, măsurile care au fost întreprinse concret începînd cu noul an școlar nu trebuie să ducă la unilateralizarea pregătirii elevului. Cercurile tehnice trebuie concepute într-un sens mult mai larg și să cuprindă un număr cît mai mare de tineri. La un colochiu organizat de Institutul de științe pedagogice privind practica elevilor, tovarășul Mirecea Mălița, ministrul educației și învățămîntului, aprecia că epoca modernă nu este numai o epocă a tehnicii noi, ci și o epocă a tehnicianului de înaltă calificare. Categoria tehnicienilor este astăzi cea mai căutată. Este vorba de tehnicianul cu o îndelungată practică în producție și cu o solidă pregătire teoretică. Epoca noastră exclude improvizația în orice domeniu, cu atît mai mult în domeniul pregătirii cadrelor. Cunoașterea proceselor tehnice în intimitatea lor de către elevi, construirea de către ei a unor aparate simple, dar utile, repararea altora, dintre care unele pot chiar să le aparțină, deschid noi perspective în largirea orizontului acestora. Motorul de automobil, motorul de tractor, aparatul tehnic folosit în domeniul casnic, aparatul tehnic de laborator — să nu mai constituie pentru nimeni un secret. Teama de a nu deteriora unele aparate lipsește grupe întregi de elevi de posibilitatea de a lucra efectiv cu ele. Nu cred că am cîștigat mai mult păstrînd intact aparatul și oferind producției sau vieții promoții de elevi insuficient pregătiți. Educația tehnică întregeste tabloul complex al muncii educative, fără a considera că am reușit să epuizăm această vastă disciplină.

Complexitatea activității educative și experiența multor ani dedicați acestei nobile misiuni mi-au inspirat suita acestor gînduri. Am impresia că ele coincid cu preocupările multor profesori care, zi de zi, în puncte diferite ale țării și la vîrste diferite, caută răspunsuri, căi noi de abordat, la aceste complicate întrebări, izvorîte din munca educativă și dependente de un număr așa de mare de factori. Activitatea educativă este numitorul comun al tuturor disciplinelor școlare. Locul ei în planul de învățămînt deși nescrie rămîne unic și definitiv. Școala noastră e chemată să formeze caractere, să formeze oameni întregi. Iată de ce munca de educație este o disciplină generală, a întregului nostru sistem de învățămînt, ea privind în egală măsură toate cadrele noastre didactice. Cîna rămîne corigent la această disciplină riscă să nu mai promoveze acest examen tot restul vieții, chiar dacă planul de învățămînt nu prevede aici un sistem de notare riguros.

M. RADOI

Concert cotidian

Foto: Lică Iosif

FORȚA EDUCATIVĂ A EROISMULUI

A vorbi astăzi despre eroism este desuet și hilar spun scepticii atoateștiutori gata oricând să „demitizeze” faptele oamenilor, dezgolindu-le de „aparență” lor altruistă și descoperind peste tot mici vanități, dorința de a ieși din comun ca o exacerbare a spiritului de emulație, mirajul avantajelor pe care le oferă omului o situație excepțională obținută printr-un risc oarecare etc. Și, poate efortul lor este necesar ca o replică dată celor ce scotocesc în zonele cele mai insignifiante ale comportamentului omenesc să descopere drame spectaculare, construiască în încăpăținată migală, dar, mai ales, din prea multe cuvinte, ocolind un sănătos și necesar bun simț, semnificații mari pentru fapte mult prea banale, vrînd să-l înalțe pe om și sfîrșind prin a-l compromite.

Ambele atitudini demonstrează, paradoxal, aceeași insuficiență — neînțelegerea specificității omului. Prima izvorăște dintr-o contemplare exterioară cu aură de infatuată înțelepciune eșuînd într-un relativism cvasitotal care anulează orice dorință de acțiune, a doua dintr-un entuziasm pueril, adesea afișat, care sfîrșește prin a suprapune idila realității.

O imagine realistă asupra eroismului în accepția lui obișnuită, de fapt excepțional determinat de o motivație altruistă, reclamă prioritatea înțelegerii asupra judecării, evitarea fabulației indiscrete și grosolane și desprinderea corectă a semnificațiilor. Ea presupune, de asemenea, considerarea omului în totalitatea manifestărilor și relațiilor sale concrete pentru a putea descoperi cu precizie atât mobilurile, cât și consecințele reale ale faptelor sale.

Umanitatea actului eroic

Dezvoltarea activităților umane, caracterul lor tot mai complex, presupune largirea considerabilă a relațiilor dintre oameni. Acum, înfăptuiri de înaltă eficacitate socială se realizează prin concertarea gândirii și acțiunii colective pe planul muncii și al creației. Aceasta nu înseamnă că individualitatea se anulează topindu-se într-un comportament colectiv riguros programat și eminalemente previzibil. Oamenii se deosebesc obiectiv între ei printr-un anumit grad de dezvoltare a calităților lor psiho-sociale și printr-un mod specific de structurare a lor care alcătuiesc premisa personalității, a specificității și originalității diverselor manifestări umane. Omul nu poate fi considerat o mașină, chiar dacă o numim extrem de complexă după modelul sistemului cibernetic. O mașină chiar dacă este în stare să „se reproducă” sau să se autoprogrameze va acționa întotdeauna conform programului impus sau ales, indiferent dacă condițiile în care acționează evoluează sau nu. Mașinii îi este indiferent imprevizibilul — rațiunea ei este suverană în raport cu toate celelalte elemente ale realității. Numai amuzamentul sau aventura ne pot determina să solicităm computerul în evaluarea șanselor unui război atomic sau chiar șansele a doi protagoniști într-o competiție sportivă pentru că aici intervin elemente pe care niciodată programul computerului nu le va cuprinde; ele scapă codificării, formalizării în limbaje accesibile pentru operațiile pe care el le execută.

Aria posibilităților umane este nelimitată. Istoria nu cunoaște încă o formă de organizare socială care să fi absorbit deplin potențele creatoare ale omului. Nici măcar condițiile-limită ale existenței nu le-a epuizat. Dimpotrivă, primul război mondial a marcat apariția ciberneticii — știință vedetă în secolul al XX-lea, iar cel de al II-lea război, începutul valorificării energiei atomice. Cercetări psihologice renumite au dovedit că omul folosește încă o parte infimă a capacității sale cerebrale. Cu cât sporește forța stimulativă a activităților sociale, cu atât contribuția creatoare a omului se dezvoltă, îmbogățind și umanizînd realitatea, cu atât crește posibilitatea de afirmare a calităților autentice umane. Contribuția fiecărui individ este însă diferită în raport cu propriile aptitudini, dar mai ales în funcție de capacitatea unui mediu social de a le absorbi și de climatul pe care acesta îl întretine.

Premisele actului eroic ale faptelor

excepționale constau în existența unor înalte calități morale: curaj, luciditate, spirit de sacrificiu, altruism, demnitate etc. formate prin realizarea unor legături durabile între individ și colectivitatea în care trăiește. Forța caracterului întrece cu mult pe cea a inteligenței cum spunea Einstein. Eroismul este expresia exemplară a integrării sociale a individului, a aderenței sale afective la idealurile și scopurile societății pe baza convingerii neștrănutate că sensul existenței sale constă în căutarea permanentă de a-și satisface interesele întotdeauna în cadrul mai larg și generos al unei împliniri colective. Consecințele actului eroic nu se rezumă doar la sporirea eficacității unui act social, ci cuprind zone întinse ale conștiinței umane. Fapta de eroism are un bogat conținut umanist, ea constă în afirmarea libertății și demnității omului, în depășirea dificultăților impuse de condiții naturale sau sociale care pun în cel mai înalt grad la încercare forța creatoare a omului.

Din acest punct de vedere destinul poporului nostru care și-a făurit o istorie a curajului și neamului și a pășit cu încredere și fermitate pragul lumii noi, socialiste, este exemplar. Cum afirma tovarășul Nicolae Ceaușescu „împrejurările istorico-sociale vitrege în care și-a dus existența au obligat poporul român din cele mai vechi timpuri să-și apere dreptul la viață cu arma în mână. Rezistînd tuturor încercărilor, el a străbătut vremurile de restriște și a ieșit la lumină, cucerindu-și locul ce i se cuvine în marea familie a popoarelor lumii, pentru că întotdeauna a fost animat de o nestînsă dragoste de patrie, de curaj și spirit de abnegație; sentimentul patriotismului fierbinte a fost transmis ca o flacără vie, din generație în generație”.

Istoria poporului nostru este bogată în fapte de înalt patriotism, lungul și al eroilor neamului demonstrează valențele sale umane deosebite. Figuri legendare: Decebal, Gelu, Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul au rămas în conștiința noastră ca modele vii ale dăruirii pentru propășirea patriei, repere cardinale ale conștiinței naționale. Un moment de importanță fundamentală în istoria țării noastre l-a marcat lupta revoluționară a clasei muncitoare condusă de partidul comunist pentru victoria orînduirii socialiste. Și-au dat viața în această luptă cei mai buni fii ai poporului pentru a deschide drum prezentului pe care îl trăim, oferindu-ne pilduitoare fapte de eroism și abnegație revoluționară.

Tradițiile luptei eroice a poporului român pentru afirmarea ființei sale, ale clasei muncitoare pentru lichidarea exploatații și triumful idealurilor comunismului sînt continuate astăzi în efortul uriaș al oamenilor muncii de edificare a societății socialiste multilaterale dezvoltate. În toate domeniile activității sociale se manifestă forța creatoare a omului și nu avem nevoie de o imaginație prea bogată pentru a evidenția fapte excepționale care au intrat deja în obișnuința ziarnă.

Aceste fapte, imbinînd forța exemplului, au o puternică înrîurire asupra tinerei generații care simte nevoia acută a modelului, a raportării la experiențe demne de visurile și aspirațiile sale. De modul în care reușim să călăuzim acest demers firesc, va depinde măsura în care conștiința tină se va afirma ca o forță spirituală revoluționară. În încercarea noastră trebuie însă să evităm prezentarea eroului (modelului) sub forma mitului terorizant care anulează și obligă la prosternare, pentru că nu fetișul sau mitul (contrar convingerilor și practicilor de origine religioasă) au forță educativă, ci înaltul umanism al faptului în folosul colectivității.

Eroismul și „seducția” modelului

O întreagă literatură, țesută pînă la urmă din câteva motive mereu uitate și mereu regăsite, a alimentat motivul eroului depășindu-și dar și umilindu-și semenii care devin simple elemente de decor înregistrînd actele celor dinții. Așa încît Goethe formula nu fără maliție butada „un erou nu este niciodată un erou pentru valetul său”.

Eroul este un model. Dar nu mîmarea lui și cu atât mai puțin ve-

Eroi contemporani

Foto: Lică Iosif

nerația idolatră sînt reacțiile firești în fața lui. Pentru că modelul fiind are un rol stimulator obligîndu-ne să fim noi înșine, discernînd cu grijă și alegînd ceea ce este rezistent în experiența lui complexă și adesea contradictorie. „Se apropie de mine cei care fug de mine”, spunea odată George Călinescu și exemplară rămîne la el tocmai ferocitatea cu care s-a delimitat de propriile-i modele. Așervindu-ne unui model pînă la a ne uita pe noi nu este altceva decît a ne trăda în mod nepermis pe noi înșine, propria noastră menire. Modelul sensibilizează întreaga noastră gamă afectivă, ne împregnează zonele cele mai ascunse ale conștiinței, dar, în același timp, ne personalizează prin acel examen lucid pe care îl implică adevărata raportare la erou.

Dar ce eroi acceptăm pentru a fi noi înșine? Aici menirea educatorilor, cu sau fără catalog, pare să fie aceea de a oferi nu neapărat modele, (de a impune o anumită alegere din considerații subiective), pe care să le prescrie dintr-un codex elevilor, ci mai cu seamă de a le oferi criteriile de apreciere pentru a înțelege și a accepta sau refuza ei înșiși mode-

lui. În fapt, prin fiecare erou ne proiectăm, atunci cînd îl alegem drept model, implicit pe noi înșine, ne procurăm o posibilitate, a noastră, de autodepășire.

Eroul nu este, decît o ipostază a umanului și, contemplînd eroul, scrutăm de fapt umanitatea. Nu omul izolat este eroul definitiv, ci omul de totdeauna într-o continuă cursă de depășire a propriei sale condiții se recomandă drept model și măsură a eroismului. A oferi unul sau mai multe modele, fără a ne strădui să semănăm dorința de a le depăși, înseamnă de fapt a provoca un dureros hiatus moral, o încercare, cu sau fără știință, de a aplatiza comportamentul omului și de a-i anula personalitatea.

Avem menirea de a forma oamenii care, avînd conștiința clară a sensului angajat al vieții, înțeleg că singurul mod de a ființa este autodepășirea: curățarea de rugina pe care timpul o așterne în straturi fine pe cuget și pe comportamentul cotidian, angajarea fără rezerve, permanentă, pe planul acțiunii practice, creative.

NICOLAE LOTREANU

Omogenizarea crescîndă a societății noastre în etapa actuală

(Urmare din pag. a 3-a)

Procesul omogenizării determinat de cerințele și obiectivele revoluției științifico-tehnice nu poate fi interpretat ca uniformitate la o scară mai înaltă în comparație cu nivelul anterior; pe fondul tendinței generale de omogenizare, diversificarea reprezintă sub un anumit aspect un stadiu superior, societatea evoluînd de-a lungul istoriei sale de la stadiul de nediferențiere propriu perioadei primitive, către o diversitate crescîndă a structurilor sociale (de cele mai multe ori contradictorii) ale societății moderne.

De asemenea, largirea orizontului cultural al individului, în condițiile revoluției științifico-tehnice și ale exploziei de informație, deși determină o anumită omogenizare prin dispariția marilor decalaje în cultura indivizilor, este un proces ce presupune diversificarea.

În condițiile socialismului în care considerentele comerciale în răspîndirea culturii tind să dispară, ridicarea nivelului cultural se manifestă, în mod firesc prin diversificarea trebuințelor și gusturilor, prin spirit critic în aprecierea valorilor, deci tot prin diversificare. De altfel, subliniind că fenomenul cultură presupune diversificare, nu facem de-

cît să repetăm un adevăr în-deobște cunoscut.

Evoluția personalității în cadrul orînduirii socialiste, ca urmare a unor transformări petrecute în planul vieții materiale și spirituale, cît și datorită noilor perspective ce i se pun în față, implică diversificarea. Insuși gradul sporit de libertate, pe care o posedă individul, noua sa condiție umană fac ca opțiunile, deciziile sale să se manifeste mult mai diferențiat în comparație cu etapele precedente.

Luînd ca premisă înțelegerea cuprinzătoare a structurii sociale (ca ansamblul genurilor de relații ce delimitează indivizii în diferitele colectivități) și interpretarea ei ca o componentă a sistemului social global, dependentă de celelalte laturi ale acestuia, a-jungem să desprindem direcțiile principale în care s-au realizat și se realizează transformările din structura socială a României. Ele privesc, în primul rînd, abolirea caracterului antagonic al relațiilor dintre grupurile sociale, precum și o anumită mobilitate socială. Aceste fenomene sînt însoțite de o relativă omogenizare, care se manifestă amplu și vizează cu precădere cadrul structurii de clasă, precum și, în paralel, de o diversificare în planul structurii sociale.

Ce citesc elevii?

În ciuda programului foarte încărcat, elevii noștri citesc mult, poate mai mult decât trebuie.

Ce citesc, asta e altă poveste și asupra acestei probleme am cules datele ce urmează, pe care le voi însoți cu un procedeu de organizare a lecturii literare particulare. Precizez că este vorba de lectura în afara orelor de curs, uneori recomandată de profesori, cel mai adesea aleasă la întâmplare.

Iată rezultatele obținute prin sondaje la clasele a IX-a și a X-a ale unui liceu din Capitală la întrebarea: „Care au fost cele mai bune cărți citite anul acesta?” În primul rând, 75—86% literatură universală, față de 14—25% literatură românească. Proporția se explică atât prin faptul că cea română, se studiază la curs, cât și prin curiozitatea brusc accentuată la această vîrstă (15—16 ani) pentru cultura celorlalte popoare. Proza epică este mult preferată — 72—84%; urmează destul de departe știința popularizată sau lucrările științifico-fantastice: băieți — 20%; fete — 7%.

Cel mai semnificativ este însă raportul între ceea ce au recomandat profesorii și preferințele elevilor: 34% — lecturi din cele recomandate, 66% — alese de școlari. Aceasta la băieți. Fetele — 12% lectură recomandată, 88% — în afara ei.

Însemnează deci că mai mult de 3/4 din lectura literară a școlărilor noștri scapă controlului competent. Ce cuprind aceste 3/4? De toate: de la cărți de ultimă oră, la lucrări ce depășesc puterea de înțelegere a vîrstei, romane polițiste sau cărți de duzină. Ele se parcurg într-o ordine întâmplătoare, trec de la unul la altul, sau se supun capriciilor modei literare. A le interzice formal știm bine că înseamnă cea mai bună reclamă. Și încă ceva: noi recomandăm lecturile în genere după programa analitică, dar nu ținem seama de starea sufletească a elevului. Eu îi cer să citească „Răscoala” lui Liviu Rebreanu și tînărul dorește poate poezie lirică, sau îi recomand „Baltagul” cînd a văzut „Love Story” la cinema. Atunci elevul își caută singur cartea inimii sau a gîndului. Nu mai vorbesc de mult îmbătrînită „listă” de „lecturi particulare” anexată vechilor programe analitice, nici de rezistența, psihologic explicabilă, pentru tot ce este impus, obligatoriu.

Față de aceste realități, supun discuției un procedeu de organizare a lecturii particulare pentru elevii de liceu avînd ca scop: cunoașterea pînă la sfîrșitul liceului a celor mai de seamă opere din literatura lumii, acordul lecturilor cu viața, nivelul real de cultură și dispoziția sufletească a elevilor, înfringerea

rezistenței față de recomandarea „profesorală”.

În prealabil, este programată o discuție asupra lecturii personale. Scopul imediat este ca elevii să accepte o ierarhie a valorilor și să fie de acord asupra unui minimum de lecturi necesare oricărui om cult. Între Shakespeare și Karl May tînerii ajung să recunoască superioritatea primului, chiar dacă deocamdată îl citesc mai mult pe al doilea. Timpul este însă scurt, cerințele numeroase și perioada liceului rămîne baza formării culturii generale.

Se trece apoi la alcătuirea listei celor mai de seamă opere, a capodoperelor lumii. Foarte important este ca această listă să fie alcătuită de fiecare elev și nu dată de profesor sau un for de specialitate. Numai astfel fiecare tînăr va considera că este părerea lui, programul lui de lectură, acceptat fără opoziție.

Bineînțeles că el trebuie ajutat și discuția în clasă e de obicei furtunoasă. Lista capodoperelor trebuie să cuprindă toate epocile de la Homer pînă la Hemingway și Camus. Trebuie alese operele cele mai reprezentative pentru principalele curente literare precum și creațiile marilor singulari.

S-ar putea, și e aproape sigur, că lista să prezinte unele lipsuri sau să includă opere de valoare îndoielnică, dar în ansamblu rămîne totuși un repertoriu a ceea ce s-a creat mai bun. Elevul o păstrează și are un program complet al lecturilor pe mai mulți ani.

În ce ordine-l va realiza? Bineînțeles, neapărat nu în cea cronologică, nici pe genuri, specii sau curente. Tînărul va alege din repertoriul lui cea operă pe care o dorește la acel moment al evoluției lui culturale sau într-o anumită stare sufletească. Poate alege pe R. M. Rilke pentru că a studiat pe Blaga la curs, dar poate trece de la Homer la „Rinocerii” lui Ionescu dacă preocupările l-au orientat către teatrul modern. Important este ca lectura să fie aleasă din această listă, micșorîndu-se cît mai mult timpul afectat lecturilor cu valoare nulă sau aproximativă.

Încet, încet, lista se acoperă și la sfîrșitul liceului ba chiar pe parcurs, elevul are atît un mijloc de autocontrol, cît și unul comparativ, cu ce au citit colegii lui.

Cele expuse constituie un procedeu experimentat deocamdată pe scară foarte redusă și de aceea susceptibil de îmbunătățiri. Autorul își asumă răspunderea și e gata să-l confrunte cu alte metode sau opinii.

NICOLAE SAFTU

Un dascăl

Există oameni care ard ca o torță, care lasă urme adînci pe unde trec, sfințind locul unde trăiesc și-și cheltuiesc strădaniile anilor, iar lumina lor se continuă prelung în generațiile următoare, fiindu-le călăuză și îndreptar de viață. Unul dintre acești oameni a fost profesorul Dimitrie Goga, originar de pe meleagurile băcăuane. Pentru el profesiunea de dascăl n-a însemnat doar o simplă vocație; pentru el această profesiune nobilă a fost dominată tot timpul de acea dăruire totală, pe care o conferă numai marile pasiuni.

Iubirea pentru școală a profesorului Dimitrie Goga nu s-a concretizat numai în lecțiile model ținute la clasă de-a lungul a peste patru decenii. Numeroase manuale școlare au purtat semnătura lui, dintre care unele apărute în noi și noi e-

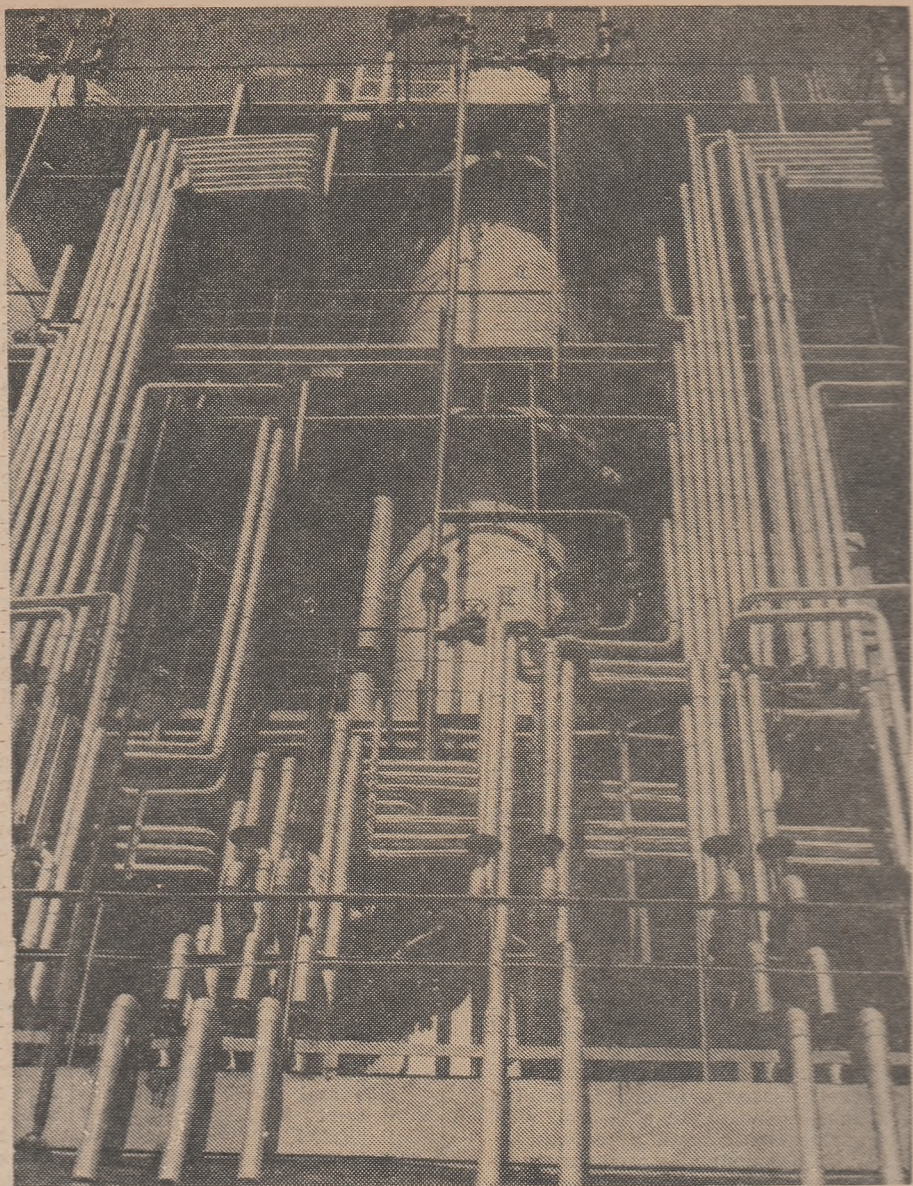
diții. Și tot el a editat revista de mare prestigiu pentru profesorii din întreaga țară, „Satul și școala” (între anii 1931—1940), a publicat monografia „Pedagogul V. Gr. Borgovan” (1934) și a participat la multiple acțiuni de răspîndire a luminii în mijlocul celor mulți.

Caracteristica principală a prodigioasei activități a lui Dimitrie Goga a fost setea de reînnoire, dorința de cunoaștere și continuu progres. Călătoriile de studii întreprinse în Franța și Belgia, unde vine în contact cu diverse sisteme de organizare a învățămîntului, unde cunoaște o mulțime de oameni iluștri din domeniul pedagogiei (cu o parte din ei a legat strînse prietenii pentru tot restul vieții) — sînt o expresie a acestei laturi a personalității sale.

Dimitrie Goga a fost, în același timp, și un

fin scriitor — în special pentru sufletul sensibil al copiilor. El a dat la iveală cîteva cărți valoroase în care a folosit, în spirit creator, folclorul transilvănean — îndeosebi basmele și legendele în care imaginația și fantezia populară sînt puse în evidență cu mari valențe. Una din ele — ultima — se intitulează „Domnul florilor și al pămîntului” — apărută la Editura „Ion Creangă” în 1968. Numele lui Dimitrie Goga, al profesorului emerit, al pedagogului pasionat și scriitorului care a reușit să se ridice pînă la puritatea sufletului infantil, va rămîne încrustat încă mult timp în conștiința generațiilor ce vor veni, prin activitatea sa bogată pe care a pus-o în slujba propășirii învățămîntului românesc, în slujba patriei și-a emancipării oamenilor.

VICTORIA POPOVICI

Orgă

Foto: Dan Grigorescu

PEDAGOGIE CONTEMPORANĂ

Marele Tolstoi al educației

Deconcertantă pentru cel care contemplă evoluția istorică a educației ca știință, geneza a ceea ce denumim școală modernă, învățămînt contemporan, nu poartă pecetea personalității unor mari pedagogi, ci a unor creatori din alte domenii și a unor spirite animante de dragoste pentru copii.

Indiferent de orientarea lor ideologică, cercetătorii istoriei educației sînt unanimi în a-i recunoaște merite de cititor al noii școli experimentale, spiritului prometeic, homerice figură a literaturii moderne — Lev Tolstoi. Monumentalitatea creației artistice a acestui geniu presupune un asemenea consum interior încît pare să excludă un alt domeniu de preocupări. Și totuși, între cardinalele operei sale — „Război și pace” și „Ana Karenina” — acest spirit copleșitor dedică trei ani intensi, tot atît cît giganticele sale fresce istorico-sociale, elaborării „Abecedarului”. Crearea școlii experimentale pentru copii și adulți de la Iasnaia Poliana este contemporană începuturilor literare ale lui Tolstoi; călătoria lui prin Germania, Elveția, Franța, Belgia, Anglia și Italia are adînci semnificații de documentare pedagogică, căci imediat după întoarcere redactează o revistă de educație. Rousseau este autor preferat al primei tinereti, experimentul de la Iasnaia Poliana fiind destinat, pe plan literar, să devină substanța unui nou „Emile”.

Contradictoriu, ca ansamblul acestei personalități geniale, este și experimentul școlii tolstoiene! Motivul rousseauist „libertatea este natură” este înlocuit cu un motiv de mai adînci implicații sociale „libertatea e viața”, promovîndu-se o instrucție în spiritul acestei libertăți vitale și negîndu-se educația ca despotism moral destinat a-l face pe altul

„asemănător fie”; abia cu un an înainte de sfîrșitul vieții înțelege unitatea indisolubilă a dihotomiei instrucție-educație. Caracter de excepție, iluminat al ideilor unice, a intrat încă din timpul vieții în legendă (prestigiul personalității lui ca dascăl în școala din Iasnaia era covîrșitor, dar proiectat, fără îndoială, pe un fundal senorial, în ciuda strădaniilor lui contrarii), Tolstoi nu a dezvoltat — firea lui însăși era opusă — o concepție pedagogică unitară și cu valabilitate în timp. I se poate reproșa că, prin structura și concepție, n-a recunoscut deschiderile ample pe care le conturau primele studii cu caracter științific de psihologia copilului. Ceea ce s-a inițiat la 1859 în apropierea Tulei rămîne însă, în raport cu momentul dat, de o importanță crucială pentru destinele educației.

Iasnaia Poliana înseamnă negarea unei pedagogii aplicate dogmatic, revitalizarea procesului educațional. Experimentul tolstoian reprezintă începutul unui drum pe care vor porni nu atît pedagogi, ci personalități cu chemarea educației. Se deschide calea unor căutări de mare diversitate — al căror bilanț analitic nu am ajuns să-l facem încă nici astăzi — și ale cărui jaloane următoare sînt școala din Ebbotsholme, fondată în 1889 de Cecil Reddie, școala-laborator a lui Dewey, Chicago-1896, Landerziehungsheime — școala rurală, concepută de Herman Lietz ca Ecole des Roches a lui Edmond o „republică a copiilor” — 1898, Demoulins — 1899 și Shanti Niketan — azilul păcii, instituția educativă creată în 1901 de alt scriitor de geniu — Rabindranath Tagore.

MIRCEA HERIVAN

Sărbătoarea cărții

La Sala Dalles, din nou for-
fotă deosebită.

Obişnuţi să-i trecem pragul pentru vizionarea unor expoziții de artă plastică, Sala Dalles s-a transformat pentru o vreme într-un sanctuar al cărții tipărite. Chiar și cei mai frecvenți vizitatori ai librărilor păreau a fi în fața unor lucruri inedite, deși Salonul a reunit producția națională de carte din ultimul an. Cartea în această ambianță îți dădea sentimentul unei sărbători, acea satisfacție, acea bucurie de a te socoti posesorul unui inestimabil tezaur. Am fost în tovărășia acelor prieteni ai ceasului de taină cu care realizăm un univers al nostru, o familiaritate vie și armonioasă.

O carte necitită este un univers nepătruns. O carte citită naște o speranță, un vis, dezleagă o enigmă, te apropie mai mult de sufletul unui om, deschide o ușă invitându-te să pășești cu mai multă siguranță pe căldărul vieții.

Emoționat, trecind pragul acestei expoziții, îți aduci aminte de „Testamentul” lui Tudor Arghezi: „Nu-ți voi lăsa drept bunuri, după moarte, / Decît un nume adunat pe-o carte. / În seara răzvrătită care vine / De la străbunii mei pînă la tine, / Prin riști și gropi adînci, / Suite de bătrînii mei pe brînci, / Și care, tinăr, să le urci te-asteptă, / Cartea mea-i, fiule, o treaptă”.

Și iață-ne pe treptele luminii.

Un impunător stand al cărții politice, aflat chiar la intrare, îl așteaptă pe cititor oferindu-i o viziune de ansamblu asupra efortului pe care statul îl face pentru cunoașterea și prin scris, a drumului parcurs de poporul român pentru afirmarea personalității naționale, pentru construirea unei societăți multilateral dezvoltate.

Ediții ultime ale operelor scriitorilor români clasici, purtînd emblema diferitelor edituri din țară, lucrări ale scriitorilor contemporani, cartea de artă și de știință își așteptau în liniște prietenii. Și tot în liniște cititorul necunoscut se apropia de raft, își alegea un volum, citea, întîrzie peste cine știe ce frază fascinantă. Forța cuvîntului este biruitoare. Lumea care a fost trăiește în fața noastră prin miracolul cuvîntului scris. Lumea pe care n-am văzut-o niciodată pătrunde în conștiința noastră și, pentru o vreme, timpul nu mai înseamnă nimic, spațiul dispăre. Cartea naște o lume.

Manifestare de interes național, al doilea Salon al cărții a întrunit sufragiul unanim. Timp de nouă zile, aproape 20 000 vizitatori de toate categoriile și vîrstele au admirat producția editorială românească a ultimului an. Aflați în fața bilanțului a trebuit să aleagă cele mai frumoase cărți ale anului 1971. Și au fost alese 44 de volume, admirabile pentru mesajul lor, ca și pentru finuta grafică.

G. APOSTOIU

Criterii de selecție pentru o expoziție

Printre vizitatorii Salonului, am remarcat numeroși elevi atrași în mod evident de standurile cu cărți elegant prezentate, ale căror coperti și titluri invitau la un mai îndelung popas. Desenul inspirat, cromatic expresiv, titluri inteligente, posibilitatea de a găsi cu repeziune cartea dorită au contribuit în foarte mare măsură la aprecieri spontane superlative. Ne așteptam să se bucure de o popularitate asemănătoare cu cea a editurilor „Albatros”, „Ion Creangă” sau „Meridian”, referindu-ne doar la publicul școlar—și Editura didactică și pedagogică. Am fost dezamăgiți constatînd, de pildă, că afluența școlărilor spre sectorul rezervat acestei edituri se datora... imprimatelor cu orare pentru clasele I—IV și V—VIII. Nu facem o observație de rea-credință. Dar, E.D.P. nu a știut să-și prezinte producția de carte din 1971 (1 100 titluri) în spațiul pus la dispoziție. Cele 101 de volume din cadrul expoziției — reprezentînd toate ciclurile de învățămînt (manuale pentru școli generale, licee, licee de specialitate, învățămînt tehnic și profesional, învățămînt superior), lucrări de pedagogie, metodici, lucrări de interes general n-au reușit să reflecte, deci: palid, preocuparea editurii pen-

tru prezentarea grafică și execuția poligrafică a cărții care servește direct procesul de instrucție și educație din țara noastră. Carența constă indeosebi în aspectul grafic al cărților prezentate, în culorile cenușii, închise, excesiv sobre ale copertilor (chiar și cele ale manualelor pentru clasele I—VIII), în ilustrațiile monocrome sau neizbutite din interior, în preferința pentru o simplitate care se confundă uneori cu simplismul. Inseși volumele care atestă o grijă subliniată pentru tehnoredactare și macnetare demonstrează că — atunci cînd nu se pierde din vedere elementele care asigură cărții un aspect agreabil și care ajută pe cititorul de toate vîrstele să se apropie cu respect și plăcere de filele tipărite — există posibilități variate de rezolvare a tuturor problemelor care interesează deopotrivă pe graficieni, editori și lectori.

Adăugăm însă că nu trebuie judecată întreaga activitate a Editurii didactice și pedagogice după felul în care a fost gîndită oglindirea ei în Salonul național al cărții. Din stand au lipsit traducerea din literatura pedagogică mondială, cărțile pentru învățămîntul preșcolar sau chiar unele exemplare care răspundeau mult mai bine criteriilor de alcătui-

re a unei expoziții exemplare de carte.

Nutrîm, de asemenea, convingerea că în anul editorial 1972 — care coincide cu Anul internațional al cărții — E.D.P. va depăși impasul în care se află în privința graficii de carte și al execuției poligrafice. Se pare că titluri de lucrări anunțate ca „Atlasul istoric” (deja în semnal), „Atlasul botanic”, „Curs de limbă română pentru anglofoni”, „Curs de limbă română pentru vorbitorii de limbă spaniolă”, sau „Curs de limbă română pentru francofoni” (de Boris Cazacu) au șansele de a concura, de la egal la egal, cu cele mai valoroase producții ale celorlalte edituri din țara noastră.

V. BACIU

De ce a fost eliminată din concurs Editura didactică și pedagogică?

area grafică și execuția poligrafică a cărților editate de această importantă instituție, așa cum ele ne-au fost relatate.

În primul rînd este vorba, ne precizează secretarul Juriului, de concepția grafică a manualelor foarte învechită: ilustrații schematice, o cromatică violentă și necorespunzătoare cu cerințele unei educații estetice vizuale. Această carență se ma-

nifestă mai pregnant la manualele pentru clasele I—IV, dar ea a putut fi semnalată și la unele din manualele destinate claselor ciclului II al școlii generale. O altă lacună este insuficiența valorificării a unor elemente ajutătoare în grafică, cum ar fi titlul, coloncifrul etc.

În ce privește cursurile universitare, aici reproșurile privesc deopotrivă execuția poligrafică, (neingrijită), precum și modul de folosire a unor materiale pentru copertile exterioare, (materiale considerate desuete, depășite), cum este, de pildă, pergamentul, care dau copertilor respective o înfățișare bătrînească, urticioasă.

Nu s-a acordat suficientă atenție în redactarea manualelor pentru clasele mici nici caracterului de literă, care a fost nefericit ales în majoritatea cazurilor: unei litere clasice, cu tăietură, unei litere obișnuite, cu talpă, i s-a preferat caracterul grotesc, care, după cum se știe, ne preciza interlocutorul nostru, este o literă comercială.

În sfîrșit, în ordinea amintită de secretarul Juriului, o altă deficiență a cărții școlare constă în cromatică. Ni s-a exemplificat cu atlasul (catalogul) Ciuperci, o lucrare executată în brun-negru, și nu diferențiat cromatic cum ar fi trebuit, ceea ce a dus, involuntar, la diminuarea valorii titlului respectiv.

Sînt cîteva dintre obiecțiile cu privire la modul de realizare grafică și execuție poligrafică a cărții editate de Editura didactică și pedagogică în anul 1971, pe care Juriul concursului, prin secretarul său, ni le-a făcut cunoscute. Concluziile Juriului reprezintă, credem, o invitație pentru factorii de drept ai acestei însemnate instituții culturale de a analiza cu luciditate și responsabilitate activitatea depusă și, mai ales, de a găsi resursele interne pentru a tipări cartea școlară la nivelul cerințelor și posibilităților pe care industria noastră poligrafică le are.

Aspect de la Salonul național al cărții

NICOLAE SORIN

Formule noi în predarea lecțiilor de limba engleză

Un portret
pe săptămână

Profesorul — om de știință

Profesor de istorie la Liceul nr. 11 cu limba de predare maghiară din Cluj — instituție cu seculare tradiții pedagogice — Palkó Attila își întregește personalitatea prin două pasiuni: dragostea pentru elevi și pentru arheologie.

Temeinica pregătire profesională, deosebitul tact pedagogic, recunoscut și apreciat de colegii și elevii, bogata activitate desfășurată pe tărâm obștesc, pricepera în treburile complexe ale conducerii instituției (ca director adjunct al acesteia) sint calități ce-l situează alături de cele mai valoroase cadre didactice. Se adaugă la acestea talentul, perspicacitatea, seriozitatea și răbdarea omului de știință, cercetător pasionat al arheologiei, al istoriei străvechi a țării noastre.

Conducând de peste zece ani cercul științific de istorie al elevilor, profesorul Palkó desfășoară împreună cu aceștia, în timpul liber, o susținută și bogată activitate de cercetare concretă pe teren. În munca lui plină de abnegație se bucură de sprijinul Muzeului de arheologie al municipiului Cluj. Rezultatele lucrărilor elevilor liceului, conduși de profesorul Palkó, s-au concretizat în descoperiri de importanță națională. Săpăturile efectuate pe așezările străvechi — de circa 6000 de ani — aparținând culturii Crișului, au scos la iveală patru schelete umane de o valoare antropologică remarcabilă, statuete de piatră reprezentând figuri umane și animale, considerate de specialiști ca fiind unele dintre cele mai vechi obiecte de artă găsite până azi la noi, precum și ceramică colorată, mult apreciată de specialiști. De asemenea, în apropierea orașului Cluj, elevii, conduși de profesor, au găsit un adevărat giuvaier: o fibulă de bronz celtic, unică în Sud-Estul Europei.

În centrul preocupărilor sale, în momentul de față, se află studiul și prelucrarea — împreună cu cercetătorul științific, Nicolae Vlăsa — documentelor arheologice acumulate.

Recent Palkó Attila a terminat o lucrare amplă: monografia satului său natal. Fragmente însemnate din această lucrare au fost publicate în presă.

Profesorul Palkó Attila este cunoscut și apreciat de mulți dintre colegii săi. Ei îl apreciază pentru calitățile sale etico-morale și profesionale, pentru stilul său de muncă, pentru modestia și seriozitatea sa, precum și pentru valoroasele sale contribuții la propășirea arheologiei românești. Elevii văd în el un model demn de urmat.

Personalitatea sa complexă — sinteză a calităților omului de știință și a pedagogului înzestrat cu o pregătire multilaterală — este proprie intelectualului zilelor noastre, care, cercetând trecutul, educă generațiile prezentului, în vederea fărâșirii viitorului.

GABRIELA CSIRE

Nu arareori prin nou și atractiv, prin perfecționarea predării se înțelege folosirea mai mult sau mai puțin intensivă a mijloacelor audiovizuale. Picupul, magnetofonul, diascopul sau aparatul de filmat iau locul îmbunătățirii calitative a procedeelelor de predare, găsirii metodele ingenioase de a menține trează interesul elevilor pentru obiectul nostru.

Pornind de la ideea necesității unor formule de muncă în clasă și în afara ei care să-i mobilizeze pe elevi la studiu individual, având ca finalitate amplificarea capacității lor de a studia, de a face muncă de cercetare, în ultimă instanță, am experimentat câteva procedee care și-au dovedit eficiența.

Lecții predate de elevi

Mă voi referi mai întâi la procedeul care a constat în a trece sarcina predării asupra elevilor dintr-o clasă de fete, anul II, începători. Le-am anunțat că, începând cu ora viitoare, nu voi mai preda eu și că ele vor avea misiunea aceasta. Momentul de uimire depășit, le-am explicat că vor proceda așa cum procedez eu. S-au oferit mai multe eleve și am numit-o pe cea care s-a ridicat prima, promițând celorlalte entuziasme că orele viitoare vor avea aceleași drepturi. Am experimentat această metodă timp de mai multe săptămâni; constatările au fost îmbucurătoare. Orele au devenit mai animate, elevele urmăreau cu deosebită atenție ce spune și ce face colega lor care preda lecția de zi, o corectau sau o completau, ceea ce a dovedit că mai multe eleve studiau lecția următoare și ofereau cuvinte și expresii sinonime sau înrudite semantic cu cele din lecție și chiar familii de cuvinte. Majoritatea participau cu entuziasm la desfășurarea lecției, cerându-i celei care conducea ora să fie puse să citească sau să ofere soluții pentru exerciții. Firește, interveneam atunci când se iveau greșeli nedetectate de colectivul clasei sau când o anumită activitate se prelungea nejustificat. Sondajele efectuate, ca și mediile trimestriale, au confirmat statistic creșterea volumului de cunoștințe și imprimarea accentuată a deprinderilor de conversație.

Lectură combinată

Animat de ideea economisirii timpului elevilor, la o clasă de anul III, începători, unde se manifesta un interes minim față de limba engleză, am aplicat o metodă inspirată în parte din procedeele lui L. G. Alexander, profesor de limba engleză la Universitatea Oxford. Metoda mea a constat din următoarele faze: 1) profesorul face lectura textului pe care elevii nu o urmăresc pe manual; 2) se explică cuvintele noi, pe cât posibil în limba engleză; 3) profesorul citește din nou textul, elevii urmăresc acum pe manual; 4) se cere cit mai multor elevi să citească fragmente din text; 5) profesorul face apoi din nou lectura textului, elevii nu o urmăresc — acum ei trebuie să înțeleagă întregul conținut. Urmează apoi un exercițiu, care constă din întrebări grupate câte două sau trei; elevii răspund în scris, obținând un text care nu trebuie să conțină mai mult de 80 de cuvinte — aceasta cu scopul de a imprima tratat în exprimare conciziunea caracteristică limbii engleze, cit și pentru a dezvolta pricepera elevului de a alege termenii cei mai potriviți. În stadiul următor se cere să se compună un text care să nu depășească numărul de 150—200 de cuvinte, pe baza unor idei date de profesor; conținutul faptic al acestei compuneri reprezintă fie o continuare a celor relatate în textul de bază, fie fapte asemănătoare. Acest exercițiu impune elevilor să-și folosească atât imaginația, cit și multe dintre cunoștințele de limbă mai vechi și mai proaspete. În sfârșit, urmează alte exerciții care cer elevilor sinonime ale cuvintelor folosite în textul de bază sau aplicări de reguli gramaticale care nu sint enunțate; elevii rezolvă exercițiul conform unui model dat (pattern).

Studierea unui text, folosindu-se această metodă, necesită un minimum de trei ore; prima oră este dedicată lecturii textului; se dă ca temă elevilor să răspundă la întrebări. Ora următoare se verifică, firește, efectuarea temei și au loc conversații pe baza relatărilor din text, profesorul cerind elevilor să imagi-

neze fapte asemănătoare. Pentru ora a treia, se cere elevilor să compună textul de 150-200 de cuvinte; au loc conversații pe baza textelor citorva elevi, efectuându-se și unul sau mai multe exerciții la alegerea profesorului. Cîștigul cel mai important a fost accentuarea abilității elevilor pentru conversație, interesul pentru obiect crescut considerabil, fapt verificat prin dorința lor de a continua un text pe care îi întrerupsesem intenționat la jumătate. Au manifestat această dorință și elevi care mai înainte ar fi fost încântați să-i „iert” de pregătirea vreunei lecții!

Pregătirea prealabilă a lecției de către elevi

Un alt procedeu experimentat a fost acela de a cere elevilor să pregătească singuri lecția nouă, pe baza unor indicații generale date de mine. Ora următoare am procedat la verificarea cunoștințelor numai prin conversație liberă, având ca punct de plecare textul respectiv. Am adăugat verificarea caietelor de cuvinte prin sondaj. Am constatat că majoritatea elevilor se pregăteau cu conștiinciozitate; ușurința cu care conversau s-a accentuat, deoarece cuvintele învățate acasă erau folosite intensiv la oră. Eliminarea clasice verigi a verificării cunoștințelor după standardele cunoscute mi-a acordat mai mult timp pentru conversație și exerciții, și cred că aceasta este un cîștig.

Exerciții alcătuite de elevi

Sînt în curs de experimentare a acestei metode și intenționez ca în faza următoare să aplic aceleiași colectiv o altă; voi cere elevilor să alcătuiască ei înșiși texte și exerciții pe baza structurii manualului. Colegii din catedra de limba engleză au fost de acord să dea aceste texte drept temă elevilor lor, stabilindu-se astfel un schimb de materiale originale între clase, în ideea că vom stimula astfel creativitatea elevilor, vom provoca emulație; consecințele pozitive credem că nu vor întârzia să se arate. Acestui procedeu i-am adăugat metoda problemelor și exercițiilor elaborate de elevi.

Dezbateri tip „seminar”

Necesitatea sporirii creativității elevilor, a stimulării interesului lor pentru orele de limba și literatura engleză a stat la baza experimentării a ceea ce am numit „metoda dezbaterilor tip seminar”, pe care o aplic la o clasă de anul IV avansați. Am susținut o opinie pe marginea unui text („Caesar and Cleopatra”) și i-am încurajat pe elevi să

o combată, în ora respectivă sau în ora următoare. Gheața a fost spartă de către un elev (unul dintre cei mai buni) care m-a combătut fără nici o reținere și cu argumente care implicau bogate cunoștințe de cultură generală și de limbă engleză. Disputa a continuat ora viitoare cu participarea și a altor elevi, care nu se distinseseră pînă atunci prin contribuții frecvente la ore. Astfel de dezbateri, neîncorsetate de nevoi de informații, care de obicei se revarsă ex-catedra asupra elevilor, au urmări fericite asupra formării stilului personal în formularea ideilor, asupra procesului de cristalizare a opiniilor, asupra formării și dezvoltării spiritului de responsabilitate pentru afirmațiile făcute.

Traduceri de texte literare

În ceea ce privește activitatea în afara orei de curs, subliniez importanța revistei școlare pentru mobilizarea elevilor la un studiu entuziast și aprofundat al limbii și literaturii engleze. Munca de traducere a unor texte din marii autori a însemnat pentru elevii noștri o piatră de incercare a aptitudinilor lor, iar semnătura pusă sub o traducere publicată în revista citită de toți colegii din liceu, cit și de alții din municipiu și din țară a însemnat un pas înainte spre afirmarea personalității, spre consolidarea încrederii în forțele proprii. Colegii de specialitate au hotărît să folosească traduceri publicate în revistă ca material bibliografic la ore.

Traduceri de texte tehnico științifice

Pentru viitor intenționez să îndrumăm pe elevii noștri să facă traduceri științifice și tehnice în domeniile care vor constitui specialitatea lor viitoare; motivele sînt lesne de înțeles: trebuie să-i pregătim pentru a fi capabili să parcurgă bogatul material informatic existent în bibliotecile de specialitate, cit și pentru a putea pune la dispoziția colegilor lor care nu cunosc limba engleză bibliografia necesară.

Evident, experimentarea unor dintre aceste procedee mi-a cerut mult timp și uneori am fost obligat să nu respect programa din cauza numărului insuficient de ore. Rezultatele obținute compensează satisfăcător aceste lipsuri. Ele demonstrează necesitatea continuei perfecționări a stilului și metodelor personale de predare ale fiecărui profesor. Fiindcă, în primul rînd, trebuie să fim noi creatori pentru a crește în elevii noștri viitorii creatori de bunuri materiale și spirituale.

CRISTIAN LIVIU FAINA

ACTIV LA LECȚIE

Realizarea în condiții optime a unei lecții de geografie este determinată într-o măsură însemnată de participarea activă a elevilor la desfășurarea ei. Uneori cunoștințele nu se pot dobîndi prin contactul nemijlocit cu realitatea geografică și de aceea multe lecții se desfășoară aproape în exclusivitate, prin expunerea cunoștințelor de către profesor.

De exemplu, tema „Orașele României” se predă în cadrul mai multor lecții, în care obiectivul principal constituindu-l memorarea numelor orașelor și a unor date ample legate de așezările noastre urbane, profesorul face expuneri amănunțite printr-o largă referire la date statistice (ex. numărul populației) și istorico-economice, dintre care unele sînt și greu de reținut și inoperante. La astfel de lecții, elevii manifestă de obicei o atitudine pasivă, pentru că li se oferă de-a gata niște cunoștințe pentru a căror receptare de cele mai multe ori nu li s-a creat un fond psihologic propice (prin trezirea curiozității, interesului și pentru că, pe parcursul lectiei, participarea lor nu este solicitată aproape de loc.

În cazul în care, dimpotrivă, profesorul își propune ca prin predarea temei respective să realizeze înțelegerea și fixarea actualei rețele urbane a țării, a legăturii dintre orașe, a rolului lor economico-geografic în teritoriu, relațiile spațiale și funcționale dintre orașe etc., plecînd de la punerea unor probleme a căror dezlegare se va realiza pe parcursul lectiei, tema respectivă dobîndește un deosebit interes pentru elevi.

care vor încerca să găsească ei în răspunsuri la problemele ridicate. Obiectivul principal al acestei teme ar urma să fie deci însușirea actualei rețele urbane a țării prin înțelegerea raporturilor spațiale și funcționale dintre orașe și dintre acestea și teritoriu (mediul geografic). Întrucît achiziționarea în acest caz vor deveni premise eficiente pentru lecțiile ulterioare, constituind totuși „modele”, „scheme” pe care le putea fi fixate cunoștințe referitoare la ramurile economiei naționale.

Vom înfățișa, în continuare, unul din procedeele de realizare a obiectivelor menționate.
Lecția poate începe prin fixarea noțiunii de oraș și prin unele sursumări sumare istorico-geografice asupra apariției și evoluției orașelor țării noastre. Se va continua cu descrierea orașelor mari (peste 100 locuitori), însoțită de executarea unei schițe de hartă (concomitent profesor și elevi); este foarte importantă și utilă precizarea de către elevi a raporturilor spațiale între orașe, sau față de unele repere (măsurători). Tot împreună cu elevii vor stabili — pe baza citirii hărții — prin valorificarea cunoștințelor

Ciberneticienii și matematicienii au simplificat complexul și complicatul al învățării prin formula „învățare-răspuns” este de înțeles, pentru etapa de început, de primă elaborare a problemei, din perspectivă lor: precum este de înțeles și simplificarea operată, spre exemplu, într-o perspectivă psihologică și care reduce mecanismul învățării la „succes și eșec” în încercări repetate pentru rezolvarea unei situații. Dar trebuie condamnată, ca nocivă muncii școlii, tradiția comodă sau concepția superficială a unei separări între sectoarele de „educație” („educație intelectuală”, „educație morală”, „educație fizică” ș.a. inclusiv așa-numita „educație în genere”) și între aspectele „informație” (transmitere de cunoștințe) și „formație” (dezvoltare, creștere prin exercitare) ale procesului învățării.

Într-adevăr, problemele acestea sînt clar lămurite și expres definite în pedagogia noastră științifică, de aproape o jumătate de secol.

S-a arătat limpede, în perioada interbelică, de pedagogii experimentaliști, că analiza procesului psihofizic care cuprinde individul (copil, tînar, adult) supus influenței școlare (sau unei influențe educaționale oarecare) identifică — pînă la urmă — aceleași două rezultate, efecte simple și ireductibile: un proces de cîștigare de cunoștințe (din domeniul „obiectului de învățămînt” sau al influenței respective) și un proces de dezvoltare a funcțiilor biopsihice solicitate (spre exemplu, atenția, memoria, perceperea, gîndirea; dar și mușchii puși în acțiune). Orice relație educativă (și educațională, în general) realizează, mai mult sau mai puțin, ambele efecte: informație, instrucție, pe de o parte, și, pe de altă parte, formare, educație (în sensul elementelor de efect al exercițiului, așa cum se înțelege „educația auzului”, „educația văzului”, „educația atenției”, „educația memoriei” ș.a.). Aceste efecte sînt și coexistente, inseparabile: nu se obține cîștigarea unei informații, fără să se determine, prin aceasta și, în același timp, exercitarea unor funcțiuni biopsihice (cel puțin, memoria și atenția); nu se poate exercita o funcție, fără să se folosească un material informațional care se și reține în cursul exercițiului, chiar fără să se dorească aceasta. Cea mai pură instrucție are efecte educative; cea mai simplă educație (se cita, în pedagogia perioadei menționate, „educația prin exemplul personal” al educatorului) pretinde o cît de mică informație. („Exemplul personal”, ca să opereze educativ, trebuie să fie adus în sistemul de percepere, ca informație, să fie cunoscut, conștientizat; el nu acționează nemijlocit). Poate fi mai

accentuată informarea sau mai accentuată educarea (în sensul de exercitare), dar ambele procese coexistă corelat.

S-a mai arătat limpede că sectoarele de „educație” (acum, într-un sens mai larg, de efect complex urmărit într-un domeniu de activitate: „educație intelectuală”, „educație estetică”, „educație pentru muncă”, „educație fizică” ș.a.m.d.), realizînd — pînă la urmă — tot cele două procese elementare și coexistente, de „informare despre un conținut de cunoștințe” și de „exercitare a unor funcțiuni biopsihice”, sînt tot învățămînt; cu deosebiri numai privitor la materialele informative și la funcțiunile biopsihice solicitate. Pînă la urmă, deosebirea între felurile de „educație” (de fapt, între sectoare de învățămînt) este o deosebire de programă (conținutul învățămîntului) și de obiceiuri (ce se stabilesc prin exercițiul funcțiilor). Și așa cum procesele de instrucție și de educație (exercitare) sînt totdeauna coexistente, fiind vorba numai de o accentuare a unuia sau altuia dintre procese, tot astfel felurile „educații” (sectoare de învățămînt) sînt deosebite între ele numai prin accentul mai mare care se pune pe un aspect sau altul (aspectul „intelectual”, „estetic”, „fizic” etc.). Dar nu se poate face „educație” de un fel, fără să se realizeze și efecte relative la celelalte sectoare de „educație”. Nu se poate face, spre exemplu, „educație intelectuală”, fără să se realizeze și efecte de „educație estetică”, de „educație morală” ș.a.

Și s-a mai arătat că lecția este un fragment de învățămînt, corespunzînd unui oarecare sector și pentru un răstimp scurt, că prin lecție se realizează deopotrivă informare și formare, în cadrul oricărui sector de preocupări; că lecția are, contemporan, un înțeles ce depășește mediavală „lectură”; că ea se desfășoară acolo unde procesul învățării se poate organiza mai eficient — în clasa amenajată anume, în laborator, pe cîmp, în fabrică, la teatru, în fața micului ecran al televiziunii ș.a.m.d.

Dar să rămînem la interdependența dialectică dintre „formativ” și „informativ”. S-a mai arătat limpede că discernîndu-se o „cultură materială” și o „cultură formală”, armonizarea lor se face printr-o „cultură integrată” (Em. M. Brînză, Pedagogia școlară, 1932), că „școala care ne trebuie este o școală formativ-organicistă” (G. G. Antonescu, Pedagogia generală, 1932), adică o școală care să pună accentul pe formare; o „școală creatoare”, care să conducă elevul de la individualitate la personalitate (I. I. Gabrea, Școala creatoare, 1927), adică o „școală activă” (I. C. Petres-

cu, Școala activă, 1926), din cele care s-au și organizat pretutîndeni; la noi, spre exemplu, „școala de experimentare” de la Blaj — 1928—1940 a învățătorului Toma Cocîșiu și altele, menționate în volumul profesorilor Stanciu Stoian și Vasile Iliescu despre școlile experimentale din România.

Astăzi, importanța „formativului” nu mai este un proiect pedagogic, sporadic concretizat, ci un imperativ al vremurilor noi. Explozia informațională, revoluția științifico-tehnică, succesele organizării documentării științifice conduc în viața socială și în școală, la scăderea interesului pentru memorare și la o accentuare privind creșterea puterilor creatoare, la o pregătire pentru informarea personală, pentru rezolvarea problemelor noi, pentru adaptarea la transformări culturale-științifico-tehnice nebănuite (o „vaccinare” încă din școală împotriva unei boli denumite de sociologul Alvin Toffler „șocul viitorului”).

Dar accentul pe formare impune în școală și o deplasare de accent, mai ales, între termenii conținutului învățămîntului (planuri și programe) și metodele de predare (lecția). Încă din perioada pedagogică menționată (dar problema e veche) era discutată supraincercarea programelor școlare și erau arătate efectele ei negative privind educația elevilor. Metodele active sînt formative, dar folosirea lor cere timp, mult mai mult decît pentru simpla expunere a unui material informativ.

Nu se poate pune problema metodei de predare independent de problema conținutului învățămîntului. Zadarnic preconizăm adoptarea unor metode de predare indispensabile formării elevilor pentru sarcinile vieții contemporane („a învăța să învețe”, „a învăța să se adapteze situațiilor noi”), cită vreme sarcina parcurgerii unui plan de învățămînt prea larg și a unor programe supraincercate obligă la abandonarea „metodelor active” (care formează, dar pretînd un timp de muncă pe care nu-l avem) și la adoptarea „metodelor expozitive” (care consumă mai puțin timp, dar promovează „școala tocilii”).

O lecție renovată nu poate fi realizată decît concomitent cu simplificarea planurilor și programelor și, mai departe, cu considerarea consecințelor privitoare la toate celelalte categorii ale „fenomenului pedagogic” (de la mobilier și local școlar pînă la profesor). Legăturii dialectice dintre aspectele „formativ” și „informativ” îi corespunde legătura dialectică dintre metodă („lecție”) și conținut („planuri și programe”).

DUMITRU MUSTER

În urmă cu cîteva zile a avut loc la Zalău o masă rotundă pe tema: „Restructurarea predării biologiei în școlile de cultură generală”, la care a participat și acad. Eugen Por. președintele Comisiei de învățămînt biologic.

Desfășurată sub egida Casei corpului didactic, masa rotundă întrunit profesori de specialitate de la liceele și școlile generale ale județului Sălaj, care au făcut un ferit schimb de păreri în privința modernizării disciplinei pe care o predau.

S-a arătat cu acest prilej importanța didactică a restructurării predării acestui obiect de studiu: s-a insistat totodată asupra necesității organizării unui curs scurt pentru profesorii de biologie, prin care aceștia să vină în contact cu cele mai noi informații și realizări din domeniul lor de activitate.

Dintre activitățile organizate recent de Casa corpului didactic a județului Teleorman consemnăm expunerea: „Formarea sentimentelor patriotice la preșcolari”, prezentată de educatoarea Eufrosina Nedelcu, directoarea grădiniței nr. 2 din Alexandria. Un bogat și instructiv program a fost organizat pentru profesorii de biologie-agricultură, care au audiat interesante conferințe despre: „Efectele biologice ale poluării” (conf. dr. Alexandru Ionescu de la Institutul de biologie „Traian Săvulescu” al Academiei Republicii Socialiste România) și „Posibilități de aplicare a tehnologiei didactice moderne în transmiterea cunoștințelor de biologie” (prof. C. Petriu de la Societatea de științe biologice).

În cadrul Festivalului folcloric intitulat „Inimi fierbinți în țara de piatră”, care a întrunit formațiile de artiști amatori din Munții Apusei, corul Liceului „Horia, Cloșca și Crișan” din Abrud a susținut pe scena orașului un frumos program de cîntece patriotice.

La Liceul „Unirea” din Tg. Mureș s-a aniversat de curînd cea de a patra ediție a „Zilei școlii”. Cu acest prilej s-a înminat un număr de șapte premii „Unirea” celor mai bune eleve la învățătură, au fost decernate alte premii și mențiuni pentru rezultatele obținute la olimpiadele din anul școlar trecut, pentru activitatea obștească etc. O diplomă specială a Comitetului județean U.T.C. i-a fost atribuită elevei Dojna Topilă pentru munca desfășurată în calitate de secretar U.T.C. pe liceu.

Cu începere de la 1 februarie a.e. a fost extins programul emisiunilor tv. în sensul că el poate fi vizionat și dimineața. Programul cuprinde, pe lângă emisiuni noi, transmisia, în reluare, a principalelor emisiuni din cursul săptămîinii. Este o măsură pe care o salutăm!

Buletinul Oficial din 29 ianuarie a.e. publică un Ordin al ministrului comerțului interior, prin care, începînd cu data de 7 februarie 1972, la bufetele din școli și facultăți se va aplica regimul preferențial de prețuri al bufetelor din incinta întreprinderilor și instituțiilor. Aceasta înseamnă practic o reducere de preț de la 15—25 la sută la mezeleri, brînzeturi, fructe și de 10—40 la sută la preparatele de comandă.

Un laborator fonic școlar a fost dat în folosință zilele trecute la Liceul Chișineu Criș, județul Arad. El dispune de un pupitru de comandă conectat cu 36 microfoane, de magnetofone, pîcșuri, aparate de radio. Pe cînd asemenea laboratoare și în celelalte școli de pe meleagurile arădene?

FORMAREA ELEVILOR ȘI METODELE DE GEOGRAFIE

rioare, însușite la geografie sau la alte obiecte de învățămînt — condițiile naturale ale fiecărui oraș, cauzele istorico-economice și geografice care au determinat și favorizat apariția orașului, caracterile economice și perspectivele lui de dezvoltare, în lumina documentelor de partid și de stat.

Se va urmări, de asemenea, rolul orașului ca centru polarizator în teritoriu. Este foarte util ca elevii să fie solicitați să raporteze permanent orașele unul la altul, să le compare cu orașe din alte țări învățate anterior; în mod deosebit, orașul București trebuie raportat la un context internațional.

În acest fel, de la o privire sintetică asupra rețelei de orașe mari a țării, se trece la o analiză mai detaliată a caracterelor fiecărui oraș, pentru a desprinde apoi pe baza unor comparații, asocieri și generalizări anumite legități privind locul, apariția și rolul geografic al orașelor.

După însușirea și fixarea cu ajutorul hărții a rețelei de orașe care au o populație de peste 100 000 de locuitori, se trece la „completarea” rețelei urbane a țării, printr-o serie de orașe (în general între 50 000—

100 000 locuitori) care reprezintă noduri de convergență regională sau locală a activităților economice (de ex.: Reșița, Hunedoara, Buzău, Pitești, Tg. Mureș, Satu Mare, Bacău etc.). Aceste orașe vor fi figurate pe schițe de hartă în raport cu unele repere și mai ales în raport cu orașele mari învățate anterior. Fixarea lor este necesară să se facă, deci, regional și asociativ. Se poate trece și la detalierea analitică a cauzelor apariției, condițiilor naturale și economice fiecărui oraș din această categorie. Rețeaua urbană de pînă acum poate fi completată și cu alte orașe mai mici, dar cu o activitate economică intensă (orașe miniere, industriale, porturi etc.), de asemenea, în mod asociativ și regional.

De o deosebită atenție și de un real interes din partea elevilor se va bucura încercarea de a stabili prognoza dezvoltării rețelei moderne a țării în următoarele decenii. Procedeu utilizat în acest scop poate fi „jocul”. procedeu antrenant și eficient prin solicitarea imaginației creatoare a elevilor.

Pe baza celor învățate, valorificînd cunoștințele din domeniul geografiei

sau din alte domenii și unele informații suplimentare furnizate de profesor, elevii vor analiza diferite variante de dezvoltare a orașelor, prin luarea în considerație a unei multitudini de factori: poziția geografică a fiecărui oraș, rolul său în teritoriu, perspectivele de dezvoltare economică și demografică etc. Aceste date ajută la „proiectarea” viitoarei rețele urbane a țării; astfel, aiături de București, se conturează și alte „metropole regionale” (Cluj, Timișoara, Brașov, Iași), într-un viitor apropiat, altele (Constanța, Galați, Craiova, Oradea), într-un proces continuu de echilibrare a actualei rețele urbane a țării.

Operația de „proiectare” a viitoarei rețele urbane a țării poate constitui însă și o temă pentru acasă: elevii vor putea, în acest sens, să se documenteze, să gîndească un timp mai îndelungat asupra acestor probleme, să elaboreze variante, să caute soluții. Tot o temă foarte utilă pentru acasă ar fi și indicarea de către profesor pentru fiecare elev a cîte unui oraș asupra căruia acesta să se documenteze, să-l studieze mai detaliat, conform unui model propus de profesor (așezare, condiții fizico-geografice, resursele naturale ale hînterlandului, evoluția istorico-geografică, aria de influență în teritoriu, economia, perspectivele dezvoltării, legăturile cu alte orașe, importanța etc.). În acest fel se realizează interesarea elevilor, mobilizarea lor pentru a se documenta, a căuta soluții.

OCTAVIAN MÎNDRUȚ

Răspunderea în gospodărirea fondurilor

La recenta sesiune a Marii Adunări Naționale a fost adoptată „Legea privind unele măsuri pentru îmbunătățirea utilizării fondului de salarii planificat pentru unitățile socialiste de stat”. A fost necesar ca o astfel de problemă să fie supusă dezbaterii forului legislativ suprem al țării, întrucât a devenit deosebit de important să se manifeste o preocupare susținută, tot mai accentuată, pentru gospodărirea rațională a fondului de salarii și a întăririi disciplinei în respectarea reglementărilor în acest domeniu. Măsurile luate sînt pe deplin justificate dacă ne gîndim la faptul că, în multe cazuri, necunoașterea și neaplicarea întocmai a actelor normative în vigoare au dus la efectuarea unor plăți nelegale din fondurile destinate remunerării muncii și, ca atare, la încălcarea disciplinei financiare.

Pe linia încadrării și retribuirii salariaților, organele de control din cadrul Corpului Unic C.F.I. al Consiliului popular județean Dolj, au constatat că nu în toate cazurile salariații din învățămînt au fost legal încadrați și retribuiți. Astfel, Consiliul popular al comunei Carpen a efectuat plăți cu ora peste tariful legal pentru cadrele didactice și au acordat indemnizații nelegale pentru concediile de odihnă în sumă totală de 14 mii lei. De pildă, la liceele din Birca și Galicea Mare, din cauza neconstituirii corecte a catedrelor, s-au plătit ore suplimentare nelegale pe perioada vacanțelor în sumă totală de 6339 lei. În alte cazuri s-a constatat că s-au plătit în mod nejustificat și fără a avea aprobările legale ore suplimentare la unii salariați din cadrul unităților școlare. Au existat și cazuri cînd, prin interpretarea eronată a dispozițiilor legale referitoare la plata cu ora și la calcularea sporului pentru vechime neîntreruptă în aceeași unitate, s-au efectuat plăți nelegale de drepturi bănești. (La Liceul pedagogic din Craiova, sporul de vechime în valoare de 688 lei la doi salariați, plăți cu ora în valoare de 1316 lei, iar la Liceul „Tudor Arghezi” din același oraș, 1892 lei.) Tot la aceste unități s-au acordat ilegal alocații de stat pentru copii, indemnizații de concedii de odihnă etc. în sumă totală de 4907 lei.

Organele de control au constatat și unele cazuri în care răspunderea cadrelor de conducere nu s-a făcut simțită, atît în procesul dimensionării fondului de salarii — în sensul că acesta nu a fost stabilit în strictă concordanță cu sarcinile cantitative și calitative prevăzute prin planurile unităților, solicitîndu-se fonduri peste necesar — cît și în perioada executării planului cînd, prin neefectuarea exigentă a controlului financiar preventiv și prin neluarea unor măsuri eficiente de utilizarea eco-

nomicoasă a fondului de salarii, nu au fost prevenite abaterile de la lege și s-au consumat în mod nelegal unele fonduri de remunerarea muncii. De aceea, consider că este binevenită măsura stabilită că răspunderea pentru gospodărirea rațională a tuturor fondurilor destinate remunerării muncii să revină direct conducătorilor organizațiilor socialiste. Precizînd cine și cum răspunde de încălcarea legalității, noua reglementare creează premise mai ferme pentru gospodărirea rațională a fondului de salarii.

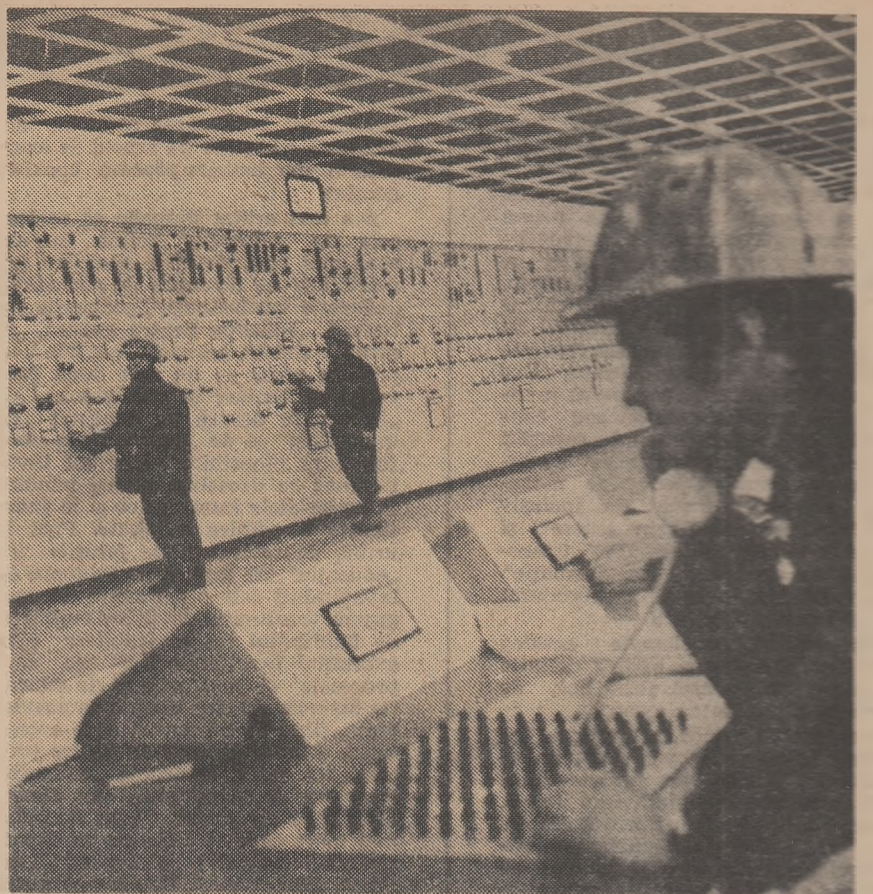
Noua reglementare reține atenția și prin precizarea că economiile ce rezultă în timpul executării planului de muncă și salarii aprobat pentru personalul tehnic, economic, de altă specialitate și administrativ se utilizează în mod organizat, în raport cu cerințele impuse de dezvoltarea ramurilor economiei naționale în cursul anului, prin concentrarea lor în rezerva planului și a bugetului de stat.

De asemenea, fondurile pentru promovări în funcții și gradații și pentru majorarea unor indemnizații de conducere vor trebui să prezinte diferența între fondul de salarii calculat pe baza situației reale din unitate și fondul total planificat pentru această categorie de angajați, deoarece, așa cum se prevede la art. 4 din lege, economiile menționate nu pot fi folosite pentru promovări sau pentru majorarea indemnizațiilor de conducere.

În cursul perioadei de plan pot apărea și unele situații care nu au putut fi prevăzute, situații pentru care noua lege dă soluțiile necesare și legale, respectiv admite plata din economii. În această categorie de plăți admise din economii se încadrează: diferențele de spor de vechime și de salarii determinate de modificările intervenite în structura personalului sau ca urmare a prezentării unor acte pentru dovedirea vechimii; orele suplimentare efectuate în condițiile legii pentru realizarea unor sarcini intervenite în perioada de plan a căror efectuare nu a fost avută în vedere la stabilirea inițială a fondului de salarii planificat; diferențele de salarii convenite personalului remunerat în acord sau proporțional cu realizarea sarcinilor de plan; drepturile pentru înlocuirea temporară; premiile acordate pentru economii de materiale și forță de muncă; drepturile de preaviz și alte drepturi pentru care, prin acte normative, este prevăzută în mod expres posibilitatea plății din economii.

Aplicarea cu consecvență a noilor norme privind îmbunătățirea utilizării fondului de salarii planificat va duce la stabilirea unei ordine și discipline stricte în cadrul unităților socialiste de stat.

CAROL BORA

La pupitrul de comandă

Foto: O. Pleșcu

La Casa corpului didactic din Bacău

Acțiuni interesante și utile

● În ultima vreme, Casa corpului didactic din Bacău, în colaborare cu Inspectoratul școlar și cu Comitetul sindicatului din învățămînt a organizat pentru cadrele didactice din localitate și din județ numeroase acțiuni interesante și deosebit de utile. Dintre acestea menționăm instructajul inițiat în scopul perfecționării personalului didactic ajutat, la care au participat peste 80 de bibliotecari școlari. Cu acest prilej, participanților le-au fost prezentate expuneri de către specialiști de la Direcția documentării și bibliotecilor din cadrul Ministerului Educației și Învățămîntului, precum și de către cadre didactice de la Școala postliceală de biblioteconomie din București.

● O altă acțiune meritorie, inițiată recent a fost schimbul de experiență

cu tema „Creativitatea învățătorului — mijloc important pentru stimularea spiritului creator al elevilor și sporirea eficienței formative a lecției”, desfășurat concomitent la școlile generale nr. 2 și nr. 5 din Bacău, la Școala generală nr. 2 din Buhuși, la Școlile generale nr. 1 din orașul Gheorghieș și la Liceul din Podul Turcului. După consultarea prealabilă a tematicii și bibliografiei, numeroși învățători și responsabili ai comisiilor metodice au asistat la lecții deschise la limba română, aritmetică, îndelnicărie practică și desen. Au urmat apoi ample discuții referitoare la perfecționarea și modernizarea lecției tradiționale.

● Și totuși Casa corpului didactic din Bacău nu are... casă. Da, ați citit

bine. Casa corpului didactic din Bacău nu are casă.

— Și acțiunile văd că le desfășurați? — Întrebăm pe profesorul Mircea Răducanu, directorul Casei corpului didactic.

— Pe unde putem la școli, în sala Casei de cultură sau la Inspectoratul școlar. Mai nou e și tot materialul didactic, măcar cărțile bibliotecii sînt pachetate, astfel încît documentaristica noastră trebuie să meargă la alte biblioteci pentru a putea alcătui bibliografiile necesare acțiunilor organizate de noi (iar cadrele didactice pentru a le citi).

— De cînd nu aveți locașul?

— Din august 1971.

Din august și pînă acum a trecut ceva timp. Pe cînd va avea casă, Casa corpului didactic din Bacău?

Implicațiile unei grave întîmplări

Lată o întîmplare tragică, total ieșită din comun, petrecută în comuna Pericea, județul Sălaj. Relatate sec și fără cea mai mică umbră de sentimentalism, faptele s-ar putea rezuma astfel:

Într-o dimineață, la școală, înainte de începerea cursurilor, între elevii G. M. și D. M. (ambii de 10 ani) survine o neînțelegere. Urmează apoi o încăierare, primul aplică o lovitură de cuțit (una singură!) care se dovedește a fi fatală: transportată de urgență la spitalul din Șimleu, victima decedează în brațele neputincioase ale medicilor.

Am în fața mea pe autorul sinistru-lui gest. Nu-ndrăznesc, n-am curajul și nici n-ar fi omenesc să-l numesc ucigaș! E un băiețel slăbuț, cu ochi jucăuși, cu degete subțiri, pe care îi le-ai închipui alunecînd pe claviatura pianului, nicidecum stringînd plăselele unui cuțit. L-am întilnit la Casa de copii din Jibou, unde este internat provizoriu. Deși cunoșteam amănunțele, îmi pregătisem câteva întrebări să i le pun (dacă e conștient de gestul său tragic și dacă îl regretă; de ce a luat chiar în ziua aceea nefastă cuțitul la el — se pare că organele de anchetă n-au primit la această întrebare un răspuns edificator — etc.). Un plîns zguduitoare însă a pus barieră oricărei discuții, deîndată ce a venit vorba de fapta sa necugetată.

Mi-am dat atunci seama, cum de altfel și bănuiam, că adevăratul autor al crimei din Pericea nu este minorul G. M. El este, evident, „executantul”, cel care într-o clipă cînd nervii n-au mai putut fi stăpîniți a dat cu cuțitul,

Dar crima are rădăcini mult mai adînci; în însăși atmosfera familiilor celor doi copii. Oare întîmplător amîndoi minorii au fost repeziți? Oare întîmplător amîndoi erau irascibili și bătăuși?

„Despre morți, numai bine!” — sună dictonul. Lată însă ce ne spune un cadru didactic din comună despre D. M. și familia în care acesta crește: „Minorului îi plăcea să bată (s.n.) fețițele din școală și copiii mai slabi decît el. În incidentul produs, elevii declară că D. M. a sărit primul la bătaie — că ar fi avut loc o primă încăierare în clasă la G. M. (unde D. M. avea o soră), apoi că s-ar fi repezit în clasă lui revenind cu o curea de ghiozdan cu care a continuat să lovească”.

Aflăm apoi că în casa victimei bătaia era un fenomen curent, întîrînit de capul familiei. Nu o dată copiii, în special fețița, veneau la școală cu vîndătăi — urmare a „lecțiilor” corporale de acasă. Consumul exagerat de alcool era, de asemenea, un lucru obișnuit. Odată datul și-a îmbătat în așa hal „flăcăul” de nici 10 ani, încît pur și simplu l-a intoxicat cu alcool. Disperat, a alergat cu el în brațe la dispensarul comunei, unde numai după mari eforturi s-a evitat un sfîrșit tragic.

Și mai grav se pare că stau lucrurile în familia minorului G. M. „Tatăl — declară sătenii — umbla mai mult în stare de ebrietate. Scandalurile în casa lor se țineau lanț. Nu o dată, în puterea nopții, mama și copilul erau brutalizați și alungați de acasă”. Dar nu numai în familie, ci și printre cei-

lășii săteni G. M. — tatăl, fără ocupație precisă, își făcuse faimă de bătăuș învederat. A suferit, de altfel, două condamnări penale „pentru vătămarea corporală”. O condamnare, de data aceasta „pentru huliganism”, a avut de executat și fiul său mai mare — A., de 19 ani.

Lată, așadar, climatul apăsător și insolit în care creștea viitorul „ucigaș”. Se știe că la 10 ani sufletul copilului e sensibil ca o placă fotografică. El se lasă ușor impresionat, înregistrează tot ce se petrece în jur. Și, mai ales, este vîrstă cînd copilul imită oamenii apropiați. De aici și pînă la a purta cuțit, a-l folosi „la nevoie” să fie mai mult de un pas? Crima de la școala din Pericea după noi a fost „pregătită” cu mult înainte de a se produce — în însuși modul de viață al celor două familii.

Dar cadrele didactice? „În aceeași zi, după crimă, — declară nonșalant directorul școlii, prof. I.T. — cu ajutorul organelor de miliție am făcut un control în toate clasele: n-am găsit nici un cuțit!” Părerea noastră este că dacă ar fi existat asupra elevilor sute de cuțite, după un asemenea act tragic, ele ar fi dispărut ca la un semn magic. Dar dacă se făcea controlul înainte?!

În ce le privește pe cele două învățătoare (K.E. și M.S.), care erau de serviciu pe școală în acel moment, ele se fac vinovate de (cităm din Dispoziția Inspectoratului școlar al jud. Sălaj) „lipsa de supraveghere atentă și continuă a elevilor, prezentarea cu întîrziere a serviciu, iar în timpul co-

miterii faptei în loc să fi stat printre elevi să-i supravegheze, au stat în sala profesorală”. Sancțiunea dată — retragerea ultimei gradații pe luna ianuarie 1972 — ni se pare mai mult simbolică. Nu cerem să se revină asupra ei, nu este cazul, — ea tot n-ar mai remedia nimic din tragedia întîmplare. Vrem doar să insistăm asupra obligației cadrelor didactice de serviciu pe școală de a-și face conștient datoric în pauză și înainte de ore, Parcă e mai greu să te încalci, e mai greu să umbli dintr-o clasă în alta crotindu-ți colegii cu curea de la ghiozdan, cînd știi că învățătorul tău se află pe culoar; și desigur nu-ți vine prea la îndemînă să înfigi cuțitul în cineva cînd știi că dascălul e numai la doi pași!

A fost ucis un copil. Celălalt a fost scos de sub tutela părintească și încredințat unei instituții specializate. Peste trupul înșingurat al primului, peste sufletul plîndit și matilat de imaginea unui spectru al celui de-al doilea, cele două familii nefericite — care s-au dezis de calitatea de părinți într-un fel citit de flagrant — ar trebui să-și întindă mina cu într-o tragedie shakespeariană. Ele, și altele apropiate de condiția lor, ar trebui să mediteze profund asupra modului lor greșit de viață, înțelegînd pentru totdeauna că societatea noastră, civilizată, în general, sînt incompatibile cu brutalitatea, cu instinctele primare și cu tot ce poate degrada și umili personalitatea Omului de orice vîrstă. E oare fîrta?

D. RACHICI

Concurs pentru ocuparea unor catedre și posturi didactice

În conformitate cu prevederile art. 25 din Statutul personalului didactic, transferarea și numirea cadrelor didactice de predare în unele posturi și catedre vacante, la licee de cultură generală, licee de specialitate, școli generale și grădinițe de copii, pentru anul școlar 1972—1973, în municipiile și orașele arătate mai jos, se face pe bază de concurs.

În legătură cu organizarea și desfășurarea concursului se fac următoarele precizări:

1. La concurs se poate înscrie personalul didactic titular definitiv, care la data de 1 septembrie 1972 are cel puțin 3 ani de activitate didactică în posturi în care funcționează.

Poate participa la concurs și personalul didactic definitiv, care nu îndeplinește condiția stabilită în aliniatul precedent dacă:

a) funcționează într-o localitate contraindicată pentru starea sănătății, sau în care nu are posibilitatea, fiind suferind, să-și îngrijească sănătatea (situație dovedită prin certificatul medical eliberat de comisia medicală);

b) funcționează în altă localitate decât aceea în care domiciliază soțul (soția).

De asemenea, pot participa la concurs persoanele care au funcționat în învățământ ca personal didactic definitiv și care au fost nevoite, pentru motive întemeiate și cu aprobarea Ministerului Educației și Învățământului sau a inspectoratelor școlare județene, să întrerupă activitatea didactică sau se află în una din situațiile prevăzute de art. 59 din Statutul personalului didactic.

Se mai pot prezenta la concurs și specialiștii repartizați în învățământul superior, cu stagiul legal efectuat.

În orașele mari (municipii) prevăzute de Lege, pot solicita înscrierea la concurs numai persoanele care îndeplinesc și condițiile prevăzute de normele legale în vigoare pentru stabilirea în aceste localități.

Cererile de înscriere la concurs se depun, până la data de 24 februarie a.c., la inspectoratul școlar județean (al municipiului București) în raza căruia se găsește unitatea școlară la care figurează postul vacant.

Cererile de înscriere la concurs vor fi însoțite de: copie legalizată de pe actul de studii; dovezi privind gradele didactice obținute și vechimea în învățământ; memoriul de activitate; o caracterizare întocmită de conducerea unității școlare la care solicitantul funcționează sau a funcționat până la întreruperea activității didactice, vizată de inspectoratul școlar județean (al municipiului București), ori de instituția de învățământ superior.

Candidații se pot înscrie la concurs numai pentru ocuparea catedrelor la specialitățile și pentru gradul de învățământ la care au dreptul să predea, potrivit studiilor ce le posedă sau pentru care au fost atestați.

2. Concursul se desfășoară pe baza programelor pentru examenul de definitivare în învățământ și constă dintr-o probă scrisă la specialitate pentru profesori, din două probe scrise, una la limba română (limba maternă) și alta la aritmetică, pentru învățători, o probă scrisă la literatura pentru copii și la limba română (limba maternă), pentru educatoare, precum și din aprecierea activității candidaților.

Cadrelor didactice care solicită posturi în școli cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare pot susține proba de concurs în limba maternă.

3. Proba scrisă se susține în întreaga țară în ziua de 27 februarie a.c. ora 9.

A doua probă scrisă (de aritmetică — pentru învățători) are loc în aceeași zi la orele 16.

Posturile și catedrele pentru care nu se organizează concurs vor fi publicate în Buletinul Ministerului Educației și Învățământului și vor putea fi ocupate, în perioada de numiri și transferări.

Publicăm lista posturilor și catedrelor scoase la concurs.

JUDEȚUL MARAMUREȘ

Municipiul Baia Mare

Grăd. nr. 1 (2 posturi); Grăd. nr. 3; Grăd. nr. 4; Grăd. nr. 5; Grăd. nr. 7; Grăd. nr. 13; Grăd. nr. 14; Grăd. nr. 19; Grăd. nr. 21; Grăd. nr. 24; Casa de copii preșcolari.

Municipiul Sighetu Marmăției

Grăd. nr. 1; Grăd. nr. 3; Grăd. nr. 4; Grăd. nr. 6 (2 posturi); Grăd. nr. 11 (3 posturi); Grăd. Sighetu Marmăției (2 posturi).

JUDEȚUL MEHEDINȚI

Municipiul Turnu Severin

Grăd. nr. 3 (2 posturi); Grăd. nr. 7; Grăd. nr. 9; Grăd. nr. 15; Grăd. nr. 16; Grăd. nr. 18; Grăd. nr. 8 Tr. Severin — Dudașul Schelei.

JUDEȚUL MUREȘ

Municipiul Tg. Mureș

Grăd. nr. 1; Grăd. nr. 2 (2 posturi); Grăd. nr. 3; Grăd. nr. 5; Grăd. nr. 6; Grăd. nr. 7; Grăd. nr. 8 (6 posturi); Grăd. nr. 9; Grăd. nr. 10; Grăd. nr. 11; Grăd. nr. 13; — Clinici; Grăd. nr. 14 (2 posturi); Grăd. I.M.F. (2 posturi); Grăd. Fabrica de piele (4 posturi); Grăd. Tg. Mureș — Sincrai; Grăd. Tg. Mureș-Sincrai-Nazna; Grăd. Tg. Mureș — Cristești; Grăd. Tg. Mureș — Sîngeorgiu de Mureș; Grăd. nr. 4 (cu limba de predare maghiară) — (2 posturi); Grăd. nr. 9 (cu limba de predare maghiară); Grăd. Fabrica de piele (cu limba de predare maghiară); Grăd. „23 August” (cu limba de predare maghiară) — (2 posturi); Grăd. Tg. Mureș — Cristești (cu limba de predare maghiară) — (2 posturi).

Orașul Sighișoara

Grăd. nr. 1 (2 posturi); Grăd. nr. 2; Grăd. nr. 3; Grăd. nr. 5; Grăd. nr. 7; Grăd. „6 Martie” (2 posturi); Grăd. Sighișoara — Albești; Grăd. nr. 2 (cu limba de predare germană) — (2 posturi); Grăd. nr. 5 (cu limba de predare germană); Grăd. nr. 6 (cu limba de predare germană).

Orașul Reghin

Grăd. nr. 2 (5 posturi); Grăd. nr. 10 (2 posturi).

Orașul Tirnăveni

Grăd. nr. 1; Grăd. nr. 3 (2 posturi); Grăd. nr. 1 (cu cămin) — (2 posturi); Grăd. nr. 3 (cu cămin) — (4 posturi); Grăd. nr. 4 (cu cămin) — (7 posturi); Grăd. Tirnăveni — Hercules; Grăd. Tirnăveni — Combinat chimic (3 posturi); Grăd. nr. 4 (cu cămin) (cu limba de predare maghiară) — (2 posturi).

JUDEȚUL OLT

Orașul Caracal

Grăd. nr. 2 (or. norm.) — 2 posturi; Grăd. nr. 2; Grăd. nr. 3; Grăd. nr. 4; Grăd. nr. 1 (cu cămin) — 5 posturi; Grăd. nr. 2 (cu cămin) — 8 posturi; Grăd. nr. 3 (cu cămin) — 5 posturi; Grăd. sez. Caracal.

Orașul Slatina

Grăd. Uzina de aluminiu (3 posturi).

JUDEȚUL SATU MARE

Municipiul Satu Mare

Grăd. nr. 9 (14 posturi); Grăd. nr. 19 (2 posturi); Grăd. „Unic” (2 posturi); Grăd. „Mondiala” (2 posturi); Grăd. „Texar”; Grăd. nr. 16 (cu limba de predare maghiară); Grăd. nr. 10 (cu limba de predare germană); Grăd. nr. 11 (cu limba de predare germană).

JUDEȚUL SĂLAJ

Orașul Zalău

Grăd. de aplicație (Lic. ped.) — 2 posturi.

JUDEȚUL SIBIU

Municipiul Sibiu

Grăd. nr. 5; Grăd. nr. 10; Grăd. nr. 11; Grăd. nr. 12; Grăd. nr. 13; Grăd. nr. 16; Grăd. nr. 17 (2 posturi); Grăd. nr. 18 (5 posturi); Grăd. nr. 19 (2 posturi); Grăd. nr. 21 (3 posturi); Grăd. nr. 22; Grăd. nr. 24 (4 posturi); Grăd. nr. 25; Grăd. nr. 26 (6 posturi); Grăd. nr. 27 (3 posturi); Grăd. nr. 29; Grăd. nr. 30; Grăd. nr. 35 (2 posturi); Casa de copii preșcolari (2 posturi); Grăd. nr. 4 (cu limba de predare germană); Grăd. nr. 11 (cu limba de predare germană); Grăd. nr. 16 (cu limba de predare germană) — 2 posturi; Grăd. nr. 25 (cu limba de predare germană); Grăd. nr. 34 (cu limba de predare germană).

Municipiul Mediaș

Grăd. nr. 7 (4 posturi); Grăd. nr. 8 (2 posturi); Grăd. nr. 9 (5 posturi); Grăd. nr. 10; Grăd. nr. 11 (10 posturi); Grăd. nr. 12 (5 posturi); Grăd. nr. 13 (2 posturi); Grăd. nr. 4 (cu limba de predare germană); Grăd. nr. 11 (cu limba de predare germană).

JUDEȚUL SUCEAVA

Municipiul Suceava

Grăd. nr. 2 (2 posturi); Grăd. nr. 3 (6 posturi); Grăd. nr. 4 (cu cămin) — 7 posturi; Grăd. nr. 4; Grăd. nr. 5 (2 posturi); Grăd. nr. 6; Grăd. nr. 7 (3 posturi); Grăd. nr. 8 (2 posturi); Grăd. nr. 10 (2 posturi); Grăd. nr. 11; Grăd. nr. 13; Grăd. Suceava — Ipotești (2 posturi); Grăd. Suceava — Mi-

(Continuare în pag. a 12-a)

POSTURI DE EDUCATOARE

JUDEȚUL ALBA

Orașul Blaj

Grăd. de aplicație Blaj (3 posturi).

JUDEȚUL ARAD

Municipiul Arad

Grăd. nr. 3; Grăd. nr. 4; Grăd. nr. 4 (cu cămin); Grăd. nr. 8; Grăd. nr. 11; Grăd. nr. 11 (cu cămin); Grăd. nr. 12; Grăd. nr. 13 (2 posturi); Grăd. C.E.I.L. (4 posturi); Grăd. Teba (4 posturi); Grăd. U.V. (2 posturi); Grăd. Tricoul roșu; Grăd. I.A.S.; Grăd. I.A.S. — Ceala; Grăd. I.A.S. — Ceala II (2 posturi); Grăd. nr. 19 (cu limbă de predare germană); Grăd. nr. 22 (cu limbă de predare germană).

JUDEȚUL ARGES

Municipiul Pitești

Grăd. nr. 1 (8 posturi); Grăd. nr. 3 (5 posturi); Grăd. nr. 5 (4 posturi); Grăd. nr. 12; Grăd. nr. 13; Grăd. nr. 15 (2 posturi); Grăd. nr. 17; Grăd. C.E.I.L. (6 posturi); Grăd. Textila (2 posturi); Grăd. Pitești — Bradul Geamăna; Grăd. Pitești Colibași-Cucereasa; Grăd. Pitești Colibași-Făget; Grăd. Pitești Colibași-Mioveni; Grăd. Pitești Colibași-Racovița de Jos; Grăd. Pitești Mărăcineni-Argeșel (2 posturi); Grăd. Pitești Ștefănești; Grăd. Pitești U.A.P. Ștefănești; Grăd. Pitești Ștefănești-Enculești.

Orașul Cîmpulung-Muscel

Grăd. nr. 1 (2 posturi); Grăd. nr. 2; Grăd. nr. 9 Cîmpulung-Drăcești.

JUDEȚUL BACĂU

Municipiul Bacău

Grăd. nr. 13; Grăd. de aplicație (4 posturi); Grăd. nr. 20; Grăd. nr. 23 (3 posturi); Grăd. Partizanul (4 posturi); Grăd. Proletarul (2 posturi).

Municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej

Grăd. nr. 5; Grăd. nr. 10; Grăd. nr. 11 Gheorghe Gheorghiu-Dej — Borzești.

JUDEȚUL BIHOR

Municipiul Oradea

Grăd. nr. 18; Grăd. nr. 22; Grăd. nr. 27; Grăd. nr. 35; Grăd. nr. 36; Grăd. nr. 38; Grăd. nr. 44; Grăd. nr. 48; Grăd. nr. 49; Grăd. nr. 50; Grăd. nr. 51 (5 posturi); Grăd. nr. 52 (4 posturi); Grăd. nr. 56 (5 posturi); Grăd. nr. 57 (2 posturi); Grăd. nr. 58 (7 posturi).

JUDEȚUL BRAȘOV

Municipiul Brașov

Grăd. nr. 13; Grăd. nr. 18; Grăd. nr. 25; Grăd. nr. 33; Grăd. nr. 35; Grăd. nr. 37; Grăd. nr. 39; Grăd. nr. 45 (2 posturi); Grăd. nr. 49; (7 posturi); Grăd. nr. 8 (cu limba de predare maghiară); Grăd. nr. 15 (cu limba de predare germană); Grăd. nr. 22 (cu limba de predare germană) — 2 posturi.

Orașul Făgăraș

Grăd. nr. 8; Grăd. nr. 9 (3 posturi); Grăd. nr. 10; Grăd. nr. 11 (6 posturi); Grăd. nr. 6 (cu limba de predare maghiară).

JUDEȚUL BUZĂU

Orașul Rimnicu Sărat

Grăd. Fabrica de țigarete.

JUDEȚUL CARAȘ-SEVERIN

Municipiul Reșița

Grăd. nr. 2; Grăd. nr. 3 (2 posturi); Grăd. nr. 4 (9 posturi); Grăd. nr. 5 (11 posturi); Grăd. Reșița — Secu; Grăd. Reșița — Terova; Grăd. nr. 3 (cu limba de predare germană).

Orașul Bocșa

Grăd. nr. 2; Grăd. nr. 3; Grăd. nr. 6 (3 posturi).

Orașul Caransebeș

Grăd. nr. 2 (2 posturi); Grăd. nr. 3 (6 posturi).

JUDEȚUL DÎMBOVIȚA

Municipiul Tirgoviște

Grăd. nr. 1 (2 posturi); Grăd. nr. 3 (4 posturi); Grăd. nr. 8 (3 posturi); Grăd. Tirgoviște — Pri-seaca.

JUDEȚUL GALAȚI

Municipiul Galați

Grăd. nr. 1 (6 posturi); Grăd. nr. 3; Grăd. nr. 6 (3 posturi); Grăd. nr. 7 (4 posturi); Grăd. nr. 9 (2 posturi); Grăd. nr. 10; Grăd. nr. 19; Grăd. nr. 23; Grăd. nr. 24; Grăd. nr. 25; Grăd. nr. 28 (4 posturi); Grăd. nr. 30 (3 posturi); Grăd. nr. 31 (4 posturi); Grăd. nr. 33 (5 posturi); Grăd. nr. 34 (2 posturi); Grăd. nr. 35 (5 posturi); Grăd. nr. 37 (7 posturi); Grăd. nr. 38 (4 posturi).

Municipiul Tecuci

Grăd. nr. 1 (2 posturi); Grăd. nr. 12.

JUDEȚUL GORJ

Municipiul Tg. Jiu

Grăd. nr. 1 (4 posturi); Grăd. nr. 2; Grăd. nr. 3 (4 posturi); Grăd. nr. 5 (10 posturi); Grăd. nr. 6 (cu cămin) — (4 posturi); Grăd. nr. 6 (2 posturi); Grăd. nr. 7 (2 posturi); Grăd. Tg. Jiu — Urșai; Grăd. Tg. Jiu — Cornești sat; Grăd. Tg. Jiu — Iezurenii.

Orașul Motru

Grăd. nr. 1; Grăd. nr. 6 (2 posturi); Grăd. nr. 7 (2 posturi); Grăd. nr. 8 (2 posturi); Grăd. Motru — Ploștina.

JUDEȚUL HARGHITA

Orașul Miercurea Ciuc

Grăd. nr. 2 — Cartier Tudor Vladimirescu (3 posturi); Grăd. nr. 2 — Cartier Tudor Vladimirescu (cu limba de predare maghiară); Grăd. nr. 4 (cu limba de predare maghiară); Grăd. nr. 5 (cu limba de predare maghiară); Grăd. Miercurea Ciuc — Jigodin.

Municipiul Odorheiu Secuiesc

Grăd. nr. 5; Grăd. nr. 5 (cu limba de predare maghiară); Grăd. nr. 7 U.E.I.L. (cu limba de predare maghiară) — (3 posturi); Grăd. nr. 9 (cu limba de predare maghiară).

tocul Dragomirnei; Grăd. Suceava — Mitocul Dragomirnei — Lipoveni; Grăd. Suceava — Mitocul Dragomirnei — Mitocași; Grăd. Suceava — Salcia (2 posturi); Grăd. Suceava — Salcia Plopeni; Grăd. Suceava — Scheia; Grăd. Suceava — Scheia Mișoveni; Grăd. Suceava — Scheia Sft. Ilie.

Orașul Cimpulung

Grăd. nr. 1; Grăd. nr. 3 (2 posturi); Grăd. nr. 4; Grăd. nr. 5; Grăd. nr. 1 (cu cămin) — 4 posturi; Grăd. nr. 2 (cu cămin) — 3 posturi.

Orașul Gura Humorului

Grăd. Gura Humorului; Grăd. Gura Humorului (cu cămin) — 3 posturi.

Orașul Fălticeni

Casa de copii preșcolari (2 posturi); Grăd. U.E.I.L. (3 posturi); Grăd. Filatura (3 posturi); Grăd. Fălticeni — Tarna Mare; Grăd. Fălticeni — Grădini.

Orașul Rădăuți

Grăd. nr. 2 (4 posturi).

Orașul Vatra Dornei

Grăd. nr. 3; Grăd. nr. 4 (2 posturi); Grăd. Vatra Dornei (cu cămin) — 5 posturi.

JUDEȚUL TELEORMAN

Municipiul Tr. Măgurele

Grăd. de aplicație (Lic. ped.).

JUDEȚUL TIMIȘ

Municipiul Timișoara

Grăd. nr. 3 (4 posturi); Grăd. nr. 4 (2 posturi); Grăd. nr. 6; Grăd. nr. 18; Grăd. nr. 23 (orar normal) — 6 posturi; Grăd. nr. 23; Grăd. nr. 28; Grăd. „Banatul” (2 posturi); Grăd. Industria Liniilor; Grăd. Teba; Grăd. Electrobanat; Grăd. Electromotor; Grăd. Tehnometal; Grăd. Uz. Textile; Grăd. Timișoara — Chisoda (cu limba de predare germană).

Orașul Lugoj

Grăd. nr. 2; Grăd. nr. 3 (2 posturi); Casa de copii preșcolari; Grăd. Lugoj-Măguri.

JUDEȚUL TULCEA

Municipiul Tulcea

Grăd. nr. 1 (4 posturi); Grăd. nr. 2 (2 posturi); Grăd. nr. 3 (4 posturi); Grăd. nr. 4; Grăd. nr. 5; Grăd. nr. 6; Grăd. nr. 7 (3 posturi); Grăd. nr. 8; Grăd. nr. 9; Grăd. nr. 10; Grăd. nr. 11; Grăd. nr. 13 (5 posturi); Casa de copii preșcolari (6 posturi)

JUDEȚUL VILCEA

Municipiul Rm. Vilcea

Grăd. C.E.I.L.; Grăd. Rm. Vilcea — Vilceana; Grăd. nr. 10 Rm. Vilcea — Copăcelu; Grăd. nr. 11 Rm. Vilcea — Copăcelu; Grăd. nr. 12 Rm. Vilcea — Căzănești.

JUDEȚUL VRANCEA

Municipiul Focșani

Grăd. nr. 6 de aplicație.

POSTURI DE ÎNVĂȚĂTORI

JUDEȚUL ALBA

Lic. ped. Blaj.

JUDEȚUL ARAD

Municipiul Arad

Lic. ped.

JUDEȚUL ARGHEȘ

Municipiul Pitești

Șc. gen. nr. 2; Șc. gen. nr. 5; Șc. gen. nr. 8; Șc. gen. nr. 11; Șc. gen. nr. 12 (2 posturi); Șc. gen. Pitești-Ștefănești-Enculești (2 posturi); Șc. gen. nr. 1 Pitești — Ștefănești.

Orașul Cimpulung

Șc. gen. Cimpulung — Valea Româneștilor: Casa de copii școlari Cimpulung — Valea Mare Pravaț-Nămăești (învățător — educator).

JUDEȚUL BACĂU

Municipiul Bacău

Casa de copii școlari (fete) — 6 posturi învățătoare-educatoare.

Orașul Buhuși

Șc. gen. nr. 9; Șc. gen. nr. 3 Buhuși — Orbic (2 posturi).

JUDEȚUL BOTOȘANI

Municipiul Botoșani

Șc. gen. nr. 5 (2 posturi); Șc. gen. nr. 8; Șc. gen. nr. 9; Casa de copii nr. 1 — fete — (2 posturi); Casa de copii nr. 2 — fete — (2 posturi).

Orașul Dorohoi

Șc. gen. nr. 7; Casa de copii nr. 2 (băieți).

JUDEȚUL BRAȘOV

Municipiul Brașov

Șc. gen. nr. 16 (4 posturi); Șc. gen. Brașov — Ghimbav; Șc. gen. nr. 8 (cu limba de predare maghiară); Șc. gen. nr. 14 (cu limba de predare germană); Lic. „I. Honterus” (cu limba de predare germană) — 2 posturi.

JUDEȚUL BRĂILA

Municipiul Brăila

Șc. gen. de aplicație (4 posturi).

JUDEȚUL CARAȘ-SEVERIN

Orașul Oravița

Șc. gen. Oravița — Răchitoasa.

JUDEȚUL CLUJ

Municipiul Cluj

Șc. specială de surzi nr. 1 (învățător-educator) — 3 posturi; Șc. specială ajutoare — băieți — (învățător-educator) (2 posturi); Șc. specială ajutoare — fete — (învățător-educator) 2 posturi.

Municipiul Dej

Șc. gen. nr. 2; Șc. gen. Dej — Trasia.

Municipiul Turda

Șc. gen. nr. 5; Șc. gen. nr. 9; Șc. gen. Turda — Cînepiști.

JUDEȚUL CONSTANȚA

Municipiul Constanța

Șc. gen. nr. 1; Șc. gen. nr. 14 (4 posturi); Șc. gen. nr. 17; Șc. gen. nr. 18 (3 posturi); Șc. gen. nr. 19 (2 posturi); Șc. gen. nr. 20 (3 posturi); Șc. specială ajutoare (4 posturi); Casa de copii (3 posturi).

JUDEȚUL DÎMBOVIȚA

Orașul Găești

Șc. gen. nr. 2; Casa de copii școlari.

JUDEȚUL DOLJ

Municipiul Craiova

Șc. gen. Craiova-Podari-Gura Văii.

JUDEȚUL GALAȚI

Municipiul Galați

Lic. ped. (la clase de aplicație) — 4 posturi; Șc. gen. nr. 1 (2 posturi); Șc. gen. nr. 22 (3 posturi); Șc. gen. nr. 30 (2 posturi); Casa de copii școlari — băieți — (învățător-educator) 3 posturi.

Municipiul Tecuci

Șc. gen. nr. 1.

JUDEȚUL GORJ

Municipiul Tg. Jiu

Șc. gen. nr. 7; Casa de copii școlari. Șc. gen. Tîrgu Jiu — Ursafi; Șc. gen. Tîrgu Jiu — Bălești-Voinigești; Șc. gen. Tîrgu Jiu — Drăguțești-Urechestii.

JUDEȚUL HARGHITA

Orașul Miercurea Ciuc

Lic. nr. 2; Șc. gen. nr. 1 (2 posturi); Șc. gen. nr. 5 (cu limba de predare maghiară).

JUDEȚUL HUNEDOARA

Municipiul Hunedoara

Șc. gen. nr. 5 (2 posturi); Șc. gen. nr. 10 (2 posturi).

Municipiul Petroșani

Șc. gen. nr. 5 (2 posturi); Șc. gen. nr. 6.

JUDEȚUL IALOMIȚA

Municipiul Călărași

Șc. gen. nr. 3 (3 posturi); Șc. gen. nr. 7; Șc. gen. nr. 8.

JUDEȚUL IAȘI

Municipiul Iași

Șc. gen. nr. 2 (2 posturi); Șc. gen. nr. 4 (2 posturi); Șc. gen. nr. 13 (2 posturi); Șc. gen. nr. 15; Șc. gen. nr. 27; Șc. gen. nr. 30 (2 posturi); Șc. specială ajutoare — băieți — (învățător-educator) (8 posturi); Casa de copii Iași-Bucium — fete — (2 posturi); Casa de copii Iași-Bucium — fete — (învățător-educator) 4 posturi.

JUDEȚUL MARAMUREȘ

Municipiul Baia-Mare

Șc. gen. nr. 13 (3 posturi); Șc. gen. nr. 15; Șc. gen. nr. 17; Șc. gen. nr. 18; Șc. specială ajutoare; Casa de copii școlari (2 posturi); Șc. gen. nr. 10 (cu limba de predare maghiară).

Municipiul Sighetu Marmației

Șc. gen. nr. 1; Șc. gen. nr. 7; Șc. gen. nr. 10 (2 posturi); Șc. gen. nr. 11; Șc. gen. nr. 6 (cu limba de predare maghiară); Șc. gen. nr. 9 (cu limba de predare maghiară).

JUDEȚUL MEHEDINȚI

Municipiul Tr. Severin

Casa de copii școlari — băieți — (învățător-educator) 5 posturi; Șc. gen. nr. 12 Turnu Severin — Dudașul Schelu.

JUDEȚUL MUREȘ

Municipiul Tg. Mureș

Șc. gen. Tg. Mureș — Cristești.

JUDEȚUL NEAMȚ

Municipiul Piatra Neamț

Șc. specială ajutoare — fete — (5 posturi); Șc. gen. nr. 22 Piatra Neamț — Brașăuți; Șc. gen. nr. 24 Piatra Neamț — Deal Săvinești.

Municipiul Roman

Șc. gen. nr. 6 (2 posturi); Șc. gen. nr. 9; Șc. gen. nr. 10; Casa de copii școlari; Șc. gen. nr. 16 Roman — Pildești.

Orașul Tg. Neamț

Șc. specială ajutoare (învățător-educator).

JUDEȚUL OLT

Orașul Slatina

Șc. gen. nr. 1; Șc. gen. nr. 3.

JUDEȚUL PRAHOVA

Municipiul Ploiești

Șc. gen. nr. 19 (2 posturi); Șc. gen. nr. 22 (2 posturi); Șc. specială ajutoare (învățător-educator) — 3 posturi.

Orașul Cimpina

Șc. gen. nr. 2 (2 posturi).

JUDEȚUL SATU MARE

Municipiul Satu Mare

Șc. gen. nr. 2 (cu limba de predare germană) — 2 posturi.

JUDEȚUL SĂLAJ

Orașul Zalău

Lic. ped. Zalău (la clase de aplicație).

JUDEȚUL SIBIU

Municipiul Sibiu

Șc. gen. nr. 9; Șc. gen. nr. 10; Șc. gen. nr. 11; Șc. gen. nr. 12 (cu limba de predare germană).

Municipiul Mediaș

Șc. gen. nr. 2 (6 posturi); Lic. nr. 2 (cu limba de predare germană); Șc. gen. nr. 4 (cu limba de predare germană); Șc. gen. nr. 6 (cu limba de predare germană) — 3 posturi.

JUDEȚUL SUCEAVA

Municipiul Suceava

Șc. gen. nr. 4; Casa de copii școlari (fete); Șc. gen. Suceava — Ipotești; Șc. gen. Suceava — Ipotești — Lisaura; Șc. gen. Suceava — Mitocul Dragomirnei-Dragomirna.

Orașul Cimpulung

Șc. gen. nr. 2; Șc. gen. nr. 3; Șc. gen. nr. 4.

Orașul Rădăuți

Șc. gen. nr. 1; Șc. gen. nr. 2.

Orașul Gura Humorului

Șc. gen. Gura Humorului — Voroneț.

Orașul Vatra Dornei

Șc. gen. Vatra Dornei — Argestrău.

JUDEȚUL TIMIȘ

Municipiul Timișoara

Șc. gen. nr. 4; Șc. gen. nr. 7 (2 posturi); Șc. specială de ambliopi (învățător-educator); Șc. specială ajutoare (învățător-educator) — 2 posturi; Lic. „Nicolaus Lenau” (cu limba de predare germană).

JUDEȚUL TULCEA

Municipiul Tulcea

Lic. nr. 2; Șc. gen. nr. 3; Casa de copii școlari (învățător-educator) — 2 posturi.

JUDEȚUL VASLUI

Orașul Vaslui

Șc. gen. nr. 5 (2 posturi).

Municipiul Birlad

Șc. gen. nr. 3; Casa de copii nr. 2 (învățător-educator) — 2 posturi.

JUDEȚUL VILCEA

Municipiul Rm. Vilcea

Lic. pedagogic (3 posturi); Șc. gen. nr. 11 Rm. Vilcea — Rîureni.

JUDEȚUL VRANCEA

Municipiul Focșani

Șc. gen. de aplicație.

CATEDRE DE LIMBA ROMÂNĂ

JUDEȚUL BACĂU

Orașul Buhuși

Șc. gen. nr. 1.

JUDEȚUL BOTOȘANI

Municipiul Botoșani

Șc. gen. nr. 8 (2 catedre).

Orașul Dorohoi

Lic. nr. 2.

JUDEȚUL BRAȘOV

Municipiul Brașov

Lic. ind. ptr. constr. de mașini nr. 2.

JUDEȚUL BRĂILA

Municipiul Brăila

Șc. gen. nr. 20; Șc. gen. nr. 21.

JUDEȚUL CARAȘ-SEVERIN

Municipiul Reșița

Lic. ind. ptr. constr. de mașini; Lic. economic; Șc. gen. Reșița — Secu.

JUDEȚUL CLUJ

Municipiul Cluj

Lic. nr. 7; Lic. nr. 15; Lic. pedagogic; Lic. ind. ptr. ind. alimentară; Șc. gen. nr. 12; Șc. gen. nr. 15.

JUDEȚUL DÎMBOVIȚA

Municipiul Tîrgoviște

Lic. nr. 1; Lic. pedagogic; Șc. gen. nr. 3.

Orașul Găești

Șc. gen. nr. 1.

JUDEȚUL DOLJ

Municipiul Craiova

Lic. ind. ptr. constr. de mașini; Șc. gen. nr. 16; Șc. gen. nr. 30.

JUDEȚUL GALAȚI

Municipiul Galați

Lic. nr. 1; Lic. ind. metalurgic; Lic. ind. ptr. constr. de mașini (2 catedre); Lic. ind. ptr. transp. navale; Lic. sanitar; Șc. gen. nr. 20; Șc. gen. nr. 30.

JUDEȚUL GORJ

Municipiul Tg. Jiu

Lic. agricol; Lic. ind. de construcții; Lic. ind. ptr. ind. lemnului; Lic. ind. ptr. materiale de construcții; Șc. gen. nr. 2; Șc. gen. nr. 7.

JUDEȚUL HARGHITA

Orașul Miercurea Ciuc

Lic. nr. 2.

Municipiul Odorheiu Secuiesc

Lic. „Dr. Petru Groza“ (compl. la secția maghiară); Lic. pedagogic; Lic. pedagogic (cu limba de predare maghiară); Șc. gen. de muzică și arte plastice (cu limba de predare maghiară).

JUDEȚUL HUNEDOARA

Municipiul Deva

Lic. de muzică.

Municipiul Hunedoara

Șc. gen. nr. 5.

Municipiul Petroșani

Șc. gen. nr. 1.

JUDEȚUL IALOMIȚA

Municipiul Călărași

Șc. gen. nr. 7; Șc. gen. nr. 8.

Orașul Slobozia

Lic. pedagogic.

JUDEȚUL IAȘI

Municipiul Iași

Șc. gen. nr. 15.

JUDEȚUL MARAMUREȘ

Municipiul Baia Mare

Lic. de muzică și arte plastice; Lic. ind. de construcții.

Municipiul Sighetu Marmăției

Lic. ind. ptr. ind. lemnului; Șc. gen. nr. 1.

JUDEȚUL MUREȘ

Orașul Reghin

Șc. gen. nr. 5 (cu limba de predare germană).

JUDEȚUL NEAMȚ

Municipiul Roman

Șc. gen. nr. 16 Roman — Pildești.

JUDEȚUL OLT

Orașul Slatina

Lic. „Radu Greceanu“; Lic. pedagogic; Șc. gen. nr. 2 și Șc. gen. nr. 1.

JUDEȚUL PRAHOVA

Orașul Cîmpina

Lic. nr. 1 (2 catedre); Șc. gen. nr. 5 și Șc. gen. nr. 6.

JUDEȚUL SATU MARE

Municipiul Satu Mare

Șc. gen. nr. 3.

JUDEȚUL SIBIU

Municipiul Mediaș

Șc. gen. nr. 1.

JUDEȚUL SUCEAVA

Municipiul Suceava

Șc. gen. Suceava — Ipotești; Șc. gen. Suceava Salcia — Văratec.

Orașul Rădăuți

Șc. gen. nr. 1.

JUDEȚUL TIMIȘ

Municipiul Timișoara

Șc. specială ajutătoare (2 catedre).

JUDEȚUL TULCEA

Municipiul Tulcea

Lic. nr. 2; Lic. ped.; Șc. gen. nr. 1; Șc. gen. nr. 5; Casa de copii școlari (2 catedre).

JUDEȚUL VASLUI

Orașul Vaslui

Lic. ec.; Lic. ind. de construcții; Șc. gen. nr. 3 și Șc. gen. nr. 1; Șc. gen. nr. 2; Șc. gen. nr. 2 și Șc. gen. nr. 5.

Municipiul Birlad

Lic. ind. ptr. constr. de mașini; Șc. gen. nr. 6; Șc. gen. nr. 7.

JUDEȚUL VILCEA

Municipiul Rm. Vilcea

Lic. pedagogic

JUDEȚUL VRANCEA

Municipiul Focșani

Lic. „Al. I. Cuza“.

CATEDRE DE LIMBA MAGHIARĂ

(limba maternă în școli cu limba de predare maghiară)

JUDEȚUL BRAȘOV

Municipiul Brașov

Șc. gen. nr. 10.

JUDEȚUL HARGHITA

Orașul Miercurea Ciuc

Lic. nr. 2; Șc. gen. de muzică și arte plastice.

Municipiul Odorheiu Secuiesc

Lic. pedagogic; Șc. gen. nr. 3.

JUDEȚUL MARAMUREȘ

Municipiul Baia Mare

Șc. gen. nr. 3.

CATEDRE DE LIMBA GERMANĂ

(limba maternă în școli cu limba de predare germană)

JUDEȚUL BRAȘOV

Orașul Făgăraș

Lic. nr. 2.

JUDEȚUL SIBIU

Municipiul Sibiu

Șc. gen. nr. 11; Șc. gen. nr. 21 și Șc. gen. nr. 12.

Municipiul Mediaș

Lic. nr. 2.

CATEDRE DE LIMBA GERMANĂ

JUDEȚUL CLUJ

Municipiul Cluj

Șc. gen. nr. 2 (clase experimentale).

JUDEȚUL SATU MARE

Municipiul Satu Mare

Lic. nr. 3; Șc. gen. nr. 6.

CATEDRE DE LIMBA ENGLEZA

JUDEȚUL CLUJ

Municipiul Cluj

Lic. nr. 8; Lic. ped. și Lic. nr. 15; Șc. gen. nr. 1; Șc. gen. nr. 1 (completare la secția maghiară); Șc. gen. nr. 14 (secțiile română și maghiară) — clase experimentale.

JUDEȚUL SATU MARE

Municipiul Satu Mare

Lic. nr. 2.

CATEDRE DE LIMBA FRANCEZA

JUDEȚUL CLUJ

Municipiul Cluj

Lic. nr. 1; Lic. nr. 12 și Șc. gen. nr. 9; Șc. gen. nr. 7; Șc. gen. nr. 13; (cu limba de predare maghiară).

JUDEȚUL SATU MARE

Municipiul Satu Mare

Lic. nr. 4; Lic. ped.; Lic. de muzică și arte plastice; Șc. gen. nr. 5; Șc. gen. nr. 6; Șc. gen. nr. 10 (completare la clase cu limba de predare maghiară).

CATEDRE DE LIMBA RUSA

JUDEȚUL ARGES

Municipiul Pitești

Șc. gen. Pitești — Bascov; Șc. gen. Pitești — Bascov — Valea Ursului.

JUDEȚUL CLUJ

Municipiul Cluj

Lic. nr. 10; Lic. nr. 8 și Lic. nr. 10 și Lic. nr. 9.

CATEDRE DE ISTORIE

JUDEȚUL BRAȘOV

Municipiul Brașov

Șc. gen. nr. 7; Șc. gen. nr. 15 (cu limba de predare maghiară).

JUDEȚUL CARAȘ-SEVERIN

Municipiul Reșița

Șc. gen. nr. 4 (compl. geografie); Șc. gen. nr. 7; Lic. nr. 1 și Șc. gen. nr. 1 (cu limba de predare germană).

JUDEȚUL CLUJ

Municipiul Turda

Șc. gen. nr. 5.

JUDEȚUL CONSTANȚA

Municipiul Constanța

Șc. gen. nr. 20 și Șc. gen. nr. 23; Șc. specială ajutătoare.

JUDEȚUL DÎMBOVIȚA

Municipiul Tîrgoviște

Șc. gen. nr. 3; Șc. gen. de muzică (compl. geografie).

JUDEȚUL GORJ

Municipiul Tg. Jiu

Șc. gen. Tg. Jiu — Drăgulești și Șc. gen. Urechești.

JUDEȚUL HARGHITA

Municipiul Odorheiu Secuiesc

Șc. gen. nr. 1 (cu limba de predare maghiară).

Orașul Miercurea Ciuc

Șc. gen. nr. 3 (cu limba de predare maghiară) compl. geografie.

JUDEȚUL HUNEDOARA

Municipiul Hunedoara

Șc. gen. nr. 10.

Municipiul Petroșani

Șc. gen. nr. 3 și Șc. gen. nr. 2; Șc. gen. nr. 6.

JUDEȚUL MARAMUREȘ

Municipiul Baia Mare

Șc. gen. nr. 9; Șc. gen. nr. 13.

Municipiul Sighetu Marmăției

Șc. gen. nr. 11.

JUDEȚUL MUREȘ

Orașul Reghin

Șc. gen. nr. 5 (cu limba de predare germană) — compl. geografie.

JUDEȚUL NEAMȚ

Municipiul Roman

Șc. gen. nr. 6.

JUDEȚUL PRAHOVA

Municipiul Ploiești

Șc. gen. nr. 6; Șc. gen. nr. 12 și Șc. gen. nr. 2; Șc. gen. nr. 18 (compl. geografie); Șc. gen. nr. 19 (compl. geografie).

JUDEȚUL SIBIU

Municipiul Mediaș

Lic. nr. 1 (cu limba de predare germană).

JUDEȚUL SUCEAVA

Municipiul Suceava

Șc. gen. nr. 3; Șc. gen. Suceava — Scheia.

JUDEȚUL TELEORMAN

Municipiul Turnu Măgurele

Șc. gen. nr. 1.

Orașul Râșiori de Vede

Lic. nr. 2.

JUDEȚUL TIMIȘ

Municipiul Timișoara

Șc. gen. nr. 8 (compl. geografie).

JUDEȚUL TULCEA

Municipiul Tulcea

Șc. gen. nr. 1; Șc. gen. nr. 2; Șc. gen. nr. 6.

JUDEȚUL VASLUI

Orașul Vaslui

Șc. gen. nr. 2; Șc. gen. nr. 5.

Municipiul Birlad

Șc. gen. nr. 6.

Orașul Huși

Șc. gen. nr. 3 și Șc. gen. nr. 6.

JUDEȚUL VRANCEA

Municipiul Focșani

Lic. „Al. I. Cuza“.

CATEDRE DE PSIHLOGIE

JUDEȚUL BRĂILA

Municipiul Brăila

Lic. pedagogic.

CATEDRE DE PSIHLOGIE PEDAGOGIE

JUDEȚUL ALBA

Orașul Aiud

Lic. „Bethlen Gabor“ (cu limba de predare maghiară).

JUDEȚUL BISTRIȚA-NĂSAUD

Orașul Năsăud

Lic. pedagogic Năsăud.

JUDEȚUL HARGHITA

Municipiul Odorheiu Secuiesc

Lic. pedagogic; Lic. pedagogic (cu limba de predare maghiară).

JUDEȚUL OLT

Orașul Slatina

Lic. pedagogic.

JUDEȚUL SIBIU

Municipiul Sibiu

Lic. pedagogic; Lic. pedagogic (cu limba de predare germană).

CATEDRE DE PEDAGOGIE

JUDEȚUL BRAȘOV

Municipiul Brașov

Lic. pedagogic.

JUDEȚUL BRĂILA

Municipiul Brăila

Lic. pedagogic.

JUDEȚUL DÎMBOVIȚA

Municipiul Tirgoviste

Lic. pedagogic (3 catedre).

JUDEȚUL IALOMIȚA

Orașul Slobozia

Lic. pedagogic.

JUDEȚUL NEAMȚ

Municipiul Piatra Neamț

Lic. pedagogic.

JUDEȚUL VILCEA

Municipiul Rm. Vilcea

Lic. pedagogic.

CATEDRE DE MATEMATICĂ

JUDEȚUL ARGES

Municipiul Pitești

Lic. ind. de chimie; Șc. gen. nr. 2 Pitești — Bradu; Șc. gen. Pitești — Mărăcineni — Argeșel.

Orașul Cimpulung

Șc. gen. nr. 6.

JUDEȚUL BACĂU

Municipiul Bacău

Șc. gen. nr. 7.

Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej

Șc. gen. nr. 6.

Orașul Buhuși

Șc. gen. nr. 4.

JUDEȚUL BOTOȘANI

Municipiul Botoșani

Șc. gen. nr. 9.

Orașul Dorohoi

Șc. gen. nr. 1; Șc. gen. nr. 2 (compl. fizică); Șc. gen. nr. 7 (compl. fizică).

JUDEȚUL BRAȘOV

Municipiul Brașov

Șc. gen. nr. 13.

Orașul Făgăraș

Șc. gen. nr. 1 (cu limba de predare maghiară).

JUDEȚUL BRĂILA

Municipiul Brăila

Șc. gen. nr. 13; Șc. gen. nr. 19; Șc. gen. nr. 20; (2 catedre); Șc. gen. nr. 21; Șc. gen. nr. 22

JUDEȚUL CARAS-SEVERIN

Municipiul Reșița

Lic. ind. ptr. constr. de mașini.

JUDEȚUL CLUJ

Municipiul Cluj

Lic. pedagogic; Șc. gen. nr. 12 și Șc. gen. nr. 16.

Municipiul Turda

Lic. „Mihai Viteazul” (seral); Lic. agricol; Șc. gen. nr. 10.

Municipiul Dej

Șc. gen. Dej — Ville Dejului.

JUDEȚUL CONSTANȚA

Municipiul Constanța

Lic. ind. energetic; Șc. gen. nr. 9; Șc. gen. nr. 22 și Șc. gen. nr. 31; Șc. specială ajutătoare (2 catedre).

JUDEȚUL DÎMBOVIȚA

Municipiul Tirgoviste

Lic. pedagogic; Șc. gen. nr. 3 (2 catedre).

JUDEȚUL DOLJ

Municipiul Craiova

Lic. ind. ptr. constr. de mașini; Șc. gen. nr. 13.

JUDEȚUL GALAȚI

Municipiul Galați

Lic. ind. metalurgic (2 catedre); Lic. ind. ptr. constr. de mașini (2 catedre); Șc. gen. nr. 3; Șc. gen. nr. 8 și Șc. gen. nr. 7; Șc. gen. nr. 9 și Șc. gen. nr. 11; Șc. gen. nr. 10; Șc. gen. nr. 11; Șc. gen. nr. 12.

JUDEȚUL GORJ

Municipiul Tg. Jiu

Lic. ind. de construcții; Lic. ind. ptr. ind. lemnului; Lic. agricol și Șc. gen. nr. 6; Șc. gen. nr. 7.

JUDEȚUL HARGHITA

Orașul Miercurea Ciuc

Lic. nr. 2.

Municipiul Odorheiu Secuiesc

Lic. pedagogic; Lic. pedagogic (cu limba de predare maghiară); Șc. gen. de muzică și arte plastice (cu limba de predare maghiară); Șc. gen. nr. 3 (cu limba de predare maghiară).

JUDEȚUL HUNEDOARA

Municipiul Deva

Lic. nr. 2; Lic. ind. minier.

Municipiul Hunedoara

Șc. gen. nr. 5; Șc. gen. nr. 9; Șc. gen. nr. 10.

JUDEȚUL IALOMIȚA

Municipiul Călărași

Șc. gen. nr. 7 (compl. fizică); Șc. gen. nr. 9.

Orașul Slobozia

Lic. pedagogic.

JUDEȚUL IAȘI

Municipiul Iași

Șc. gen. nr. 2 (2 catedre); Șc. gen. nr. 16 și Șc. gen. nr. 17; Șc. specială ajutătoare.

JUDEȚUL MARAMUREȘ

Municipiul Baia Mare

Lic. ind. de construcții (2 catedre); Șc. gen. nr. 5; Șc. gen. nr. 10; Șc. specială ajutătoare.

Municipiul Sighetu Marmăției

Lic. ind. ptr. ind. lemnului; Șc. gen. nr. 6; Șc. gen. nr. 7; Șc. gen. nr. 8; Șc. gen. nr. 11.

JUDEȚUL MEHEDINȚI

Municipiul Tr. Severin

Șc. gen. nr. 5 Tr. Severin — Schela Cladovei (2 catedre).

JUDEȚUL NEAMȚ

Municipiul Piatra Neamț

Șc. gen. nr. 8; Șc. gen. nr. 11; Șc. gen. nr. 14; Șc. gen. nr. 20.

JUDEȚUL OLT

Orașul Slatina

Lic. ind. de construcții; Lic. pedagogic.

JUDEȚUL PRAHOVA

Orașul Cimpina

Șc. gen. nr. 3 (compl. fizică).

JUDEȚUL SIBIU

Municipiul Mediaș

Șc. gen. nr. 2.

JUDEȚUL SUCEAVA

Municipiul Suceava

Șc. gen. Suceava — Salcia; Șc. gen. Suceava — Salcia-Văratec.

Orașul Cimpulung

Lic. silvic.

JUDEȚUL TULCEA

Municipiul Tulcea

Lic. nr. 2 (2 catedre); Șc. gen. nr. 1; Șc. gen. nr. 3; Casa de copii școlari.

JUDEȚUL VASLUI

Orașul Vaslui

Lic. economic; Șc. gen. nr. 2 (compl. fizică); Șc. gen. nr. 4; Șc. gen. nr. 3 și Șc. gen. nr. 4; Șc. gen. nr. 5.

Orașul Birlad

Șc. gen. nr. 5 (compl. fizică).

Orașul Huși

Șc. gen. nr. 6 (completare fizică).

JUDEȚUL VILCEA

Municipiul Rîmnicu Vilcea

Lic. economic; Șc. gen. nr. 7 Rîmnicu Vilcea — Stolniceni.

JUDEȚUL VRANCEA

Municipiul Focșani

Lic. ind. ptr. ind. lemnului.

CATEDRE DE FIZICĂ

JUDEȚUL ARAD

Municipiul Arad

Șc. gen. nr. 5 și Șc. gen. nr. 9; Șc. gen. nr. 10; Lic. nr. 4 (cu limba de predare germană).

JUDEȚUL BACĂU

Municipiul Bacău

Șc. gen. nr. 7; Șc. gen. nr. 28.

JUDEȚUL BIHOR

Municipiul Oradea

Lic. ind. ptr. constr. de mașini; Șc. gen. nr. 25.

JUDEȚUL BOTOȘANI

Municipiul Botoșani

Șc. gen. nr. 1; Șc. gen. nr. 2 și Șc. gen. nr. 3; Șc. gen. nr. 1 și Șc. gen. nr. 11 (compl. chimie).

ORAȘUL DOROHOI

Lic. nr. 1; Lic. nr. 2.

JUDEȚUL BRAȘOV

Municipiul Brașov

Lic. ind. ptr. constr. de mașini nr. 1; Lic. ind. ptr. constr. de mașini nr. 2; Lic. ind. energetic (2 catedre); Șc. gen. nr. 14.

JUDEȚUL BRĂILA

Municipiul Brăila

Șc. gen. nr. 13 și Șc. gen. nr. 28; Șc. gen. nr. 27 și Șc. gen. nr. 28.

JUDEȚUL BUZĂU

Municipiul Buzău

Lic. ped. și Școala specială de nevăzători; Lic. agricol (2 catedre); Lic. industrial; Șc. gen. nr. 2.

Orașul Rm. Sărat

Lic. ind. special.

JUDEȚUL CARAS SEVERIN

Municipiul Reșița

Lic. ind. ptr. constr. de mașini.

Orașul Oravita

Șc. gen. nr. 1.

JUDEȚUL CLUJ

Municipiul Cluj

Lic. ptr. nevăzători; Șc. gen. nr. 7 și Șc. gen. nr. 10; Șc. gen. nr. 13.

Municipiul Turda

Lic. nr. 2; Lic. agricol.

JUDEȚUL CONSTANȚA

Municipiul Constanța

Șc. gen. nr. 4; Șc. gen. nr. 12; Șc. gen. nr. 13; Șc. gen. nr. 17; Șc. gen. nr. 15 și Șc. gen. nr. 12; Șc. gen. nr. 20 și Șc. gen. nr. 23.

JUDEȚUL COVASNA

Orașul Sf. Gheorghe

Șc. gen. nr. 3; Șc. gen. nr. 1 (cu limba de predare maghiară).

JUDEȚUL DÎMBOVIȚA

Municipiul Tirgoviste

Lic. nr. 2.

JUDEȚUL GALAȚI

Municipiul Galați

Lic. nr. 7 (seral); Lic. ind. ptr. constr. de mașini; Lic. ind. ptr. ind. alimentară; Lic. ind. de transp. navale; Șc. gen. nr. 10; Șc. gen. nr. 20.

JUDEȚUL GORJ

Municipiul Tirgu Jiu

Lic. ind. ptr. materiale de construcții; Lic. ind. de construcții; Lic. agricol și Șc. gen. nr. 6; Șc. gen. Tirgu Jiu — Drăgulești Cîrbești.

JUDEȚUL HARGHITA

Municipiul Odorheiu Secuiesc

Lic. „Dr. Petru Groza” (cu limba de predare maghiară) — compl. la secția română; Lic. ped. (cu limba de predare maghiară); Șc. gen. nr. 1 (cu limba de predare maghiară).

JUDEȚUL HUNEDOARA

Municipiul Deva

Lic. nr. 2.

Municipiul Hunedoara

Șc. gen. nr. 9.

JUDEȚUL IALOMIȚA

Municipiul Călărași

Lic. nr. 2; Șc. gen. nr. 9.

Orașul Slobozia

Lic. pedagogic.

JUDEȚUL IAȘI

Municipiul Iași

Lic. nr. 6; Lic. de muzică (compl. chimie); Lic. ind. de construcții (2 catedre); Lic. agricol; Șc. gen. nr. 15; Șc. gen. nr. 18 (compl. chimie); Șc. gen. nr. 20.

JUDEȚUL MARAMUREȘ

Municipiul Baia Mare

Lic. nr. 2 (2 catedre); Lic. de muzică și arte plastice; Lic. ind. de construcții; Lic. ind. minier (2 catedre); Șc. gen. nr. 4; Șc. gen. nr. 11.

Municipiul Sighetu Marmăției

Lic. ind. ptr. ind. lemnului; Șc. gen. nr. 6; Șc. gen. nr. 8.

JUDEȚUL MEHEDINȚI

Municipiul Turnu Severin

Lic. ind. ptr. constr. de nave; Lic. ind. ptr. ind. lemnului; Șc. gen. nr. 3; Șc. gen. nr. 6; Șc. gen. nr. 14.

JUDEȚUL MUREȘ

Municipiul Sighișoara

Șc. gen. nr. 1 (cu limba de predare germană).

JUDEȚUL NEAMȚ

Municipiul Piatra Neamț

Șc. gen. nr. 9.

Municipiul Roman

Lic. agricol; Șc. gen. nr. 12; Șc. gen. nr. 18.

JUDEȚUL OLT

Orașul Slatina

Lic. ped.; Lic. ind. de construcții (3 catedre); Lic. ind. metalurgic; Lic. agricol.

JUDEȚUL PRAHOVA

Municipiul Ploiești

Lic. ped.; Șc. gen. nr. 1; Șc. gen. nr. 15; Șc. gen. nr. 16 (compl. chimie).

Orașul Cimpina

Lic. nr. 2.

(Continuare în pag. 14)

JUDEȚUL SATU MARE

Municipiul Satu Mare

Lic. nr. 4.

JUDEȚUL SĂLAJ

Orașul Zalău

Lic. pedagogic.

JUDEȚUL SIBIU

Municipiul Sibiu

Lic. agricol; Lic. nr. 2 (cu limba de predare germană); Șc. gen. nr. 2 și Șc. gen. nr. 4 (cu limba de predare germană).

JUDEȚUL SUCEAVA

Municipiul Suceava

Lic. nr. 2; Lic. ind. de construcții; Lic. ind. ptr. ind. lemnului; Șc. gen. nr. 3; Șc. gen. Suceava—Mitocul Dragomirnei.

Orașul Cimpulung

Șc. gen. nr. 2.

JUDEȚUL TIMIȘ

Municipiul Timișoara

Șc. gen. nr. 7 (compl. chimie); Șc. gen. Timișoara — Ghiorda (compl. chimie).

JUDEȚUL TULCEA

Municipiul Tulcea

Lic. nr. 2 (3 catedre); Lic. ped.; Șc. gen. nr. 1; Șc. gen. nr. 2 (compl. chimie); Șc. gen. nr. 5.

JUDEȚUL VASLUI

Municipiul Birlad

Lic. ind. ptr. constr. de mașini; Șc. gen. nr. 3.

Orașul Vaslui

Lic. nr. 1; Lic. nr. 2; Șc. gen. nr. 4.

JUDEȚUL VRANCEA

Municipiul Focșani

Lic. ind. ptr. ind. lemnului; Lic. economic.

Municipiul București

Sectorul I. Șc. gen. nr. 9 Otopeni; Șc. gen. nr. 7 și Lic. agricol (compl. chimie).

Sectorul II. Șc. gen. nr. 31; Șc. gen. nr. 40 și Șc. gen. nr. 36; Șc. gen. nr. 145.

Sectorul III. Șc. gen. nr. 65 Pantelimon și Șc. gen. nr. nr. 61 Dobroiești (compl. chimie).

Sectorul V. Șc. gen. nr. 102 (2 catedre); Șc. gen. nr. 103; Șc. gen. nr. 190; Șc. gen. nr. 100 (compl. chimie); Șc. gen. nr. 111 (compl. chimie); Șc. gen. nr. 113 (compl. chimie); Șc. gen. nr. 101 Popești Leordeni (compl. chimie).

Sectorul VI. Șc. gen. nr. 127; Șc. gen. nr. 130 și Șc. gen. nr. 132; Șc. gen. nr. 137 și Șc. gen. nr. 139; Șc. gen. nr. 125 (compl. chimie); Șc. gen. 139 (compl. chimie); Șc. gen. nr. 147 (compl. chimie); Șc. gen. nr. 140 Virteju (compl. chimie).

Sectorul VII. Șc. gen. nr. 161 și Șc. gen. nr. 167 (compl. chimie).

Sectorul VIII. Șc. gen. nr. 179; Șc. gen. nr. 182 și Șc. gen. nr. 185 Chitila.

CATEDRE DE CHIMIE

JUDEȚUL ARGHEȘ

Orașul Cimpulung

Lic. ind. ptr. constr. de mașini.

JUDEȚUL BACĂU

Municipiul Bacău

Șc. gen. nr. 7 și Șc. gen. nr. 9.

JUDEȚUL BISTRITA-NĂSAUD

Orașul Năsăud

Lic. pedagogic și Lic. nr. 2.

JUDEȚUL BOTOȘANI

Orașul Dorohoi

Lic. nr. 1.

JUDEȚUL BRAȘOV

Municipiul Brașov

Lic. ind. ptr. constr. de mașini nr. 2.

Orașul Făgăraș

Lic. „Radu Negru“.

JUDEȚUL BRĂILA

Municipiul Brăila

Lic. ind. de chimie și constr. de mașini; Șc. gen. nr. 22.

JUDEȚUL CARAȘ-SEVERIN

Orașul Bocșa

Lic. Bocșa (compl. fizică).

Orașul Oravița

Lic. Oravița (compl. fizică).

JUDEȚUL CLUJ

Municipiul Cluj

Șc. gen. nr. 14.

Municipiul Dej

Șc. gen. nr. 3.

Municipiul Turda

Lic. agricol.

JUDEȚUL CONSTANȚA

Municipiul Constanța

Șc. gen. nr. 30.

JUDEȚUL COVASNA

Orașul Sfânta Gheorghe

Șc. gen. nr. 2 și Șc. gen. nr. 4 (cu limba de predare maghiară).

JUDEȚUL DÎMBOVIȚA

Municipiul Tîrgoviște

Lic. pedagogic; Șc. gen. nr. 1 și Șc. gen. de muzică.

JUDEȚUL DOLJ

Municipiul Craiova

Lic. ind. ptr. constr. de mașini și Lic. ind. de construcții; Șc. gen. nr. 24.

JUDEȚUL GALAȚI

Municipiul Galați

Lic. ind. metalurgic; Șc. gen. nr. 12 și Șc. gen. nr. 1.

Municipiul Tecuci

Lic. agricol.

JUDEȚUL GORJ

Municipiul Tg. Jiu

Lic. ind. ptr. ind. lemnului.

Orașul Motru

Șc. gen. Motru.

JUDEȚUL IALOMIȚA

Municipiul Călărași

Lic. nr. 2.

Orașul Stobozia

Lic. pedagogic.

JUDEȚUL IAȘI

Municipiul Iași

Lic. agricol; Șc. gen. nr. 2.

JUDEȚUL MARAMUREȘ

Municipiul Baia Mare

Lic. „Gheorghe Șincai”; Lic. ind. de construcții.

Municipiul Sighetu Marmatiei

Șc. gen. nr. 2; Șc. gen. nr. 10.

JUDEȚUL MEHEDINȚI

Municipiul Turnu Severin

Lic. ind. ptr. constr. de nave și Șc. gen. nr. 4 și Șc. gen. nr. 5.

JUDEȚUL OLT

Orașul Slatina

Lic. ind. de construcții (2 catedre); Lic. agricol; Lic. ind. metalurgic.

JUDEȚUL PRAHOVA

Municipiul Ploiești

Șc. gen. nr. 6.

JUDEȚUL SATU MARE

Municipiul Satu Mare

Lic. nr. 2; Lic. pedagogic; Șc. gen. nr. 10.

JUDEȚUL SUCEAVA

Municipiul Suceava

Lic. ind. de construcții.

JUDEȚUL TIMIȘ

Municipiul Timișoara

Șc. gen. nr. 6 și Șc. gen. nr. 13.

JUDEȚUL VASLUI

Municipiul Birlad

Lic. ind. ptr. constr. de mașini.

Orașul Vaslui

Șc. gen. nr. 4.

Orașul Huși

Șc. gen. nr. 1 și Șc. gen. nr. 2.

JUDEȚUL VÎLCEA

Municipiul Rimnicu Vîlcea

Lic. pedagogic.

JUDEȚUL VRANCEA

Municipiul Focșani

Lic. „Al. I. Cuza”; Lic. pedagogic; Lic. ind. ptr. ind. lemnului.

Municipiul București

Sectorul VI. Șc. gen. nr. 127; Șc. gen. nr. 166.

Sectorul VII. Lic. „T. Vladimirescu” și Lic. nr. 31; Șc. gen. nr. 156 și Șc. gen. nr. 155; Șc. gen. nr. 160 și Șc. gen. nr. 159 Chiajna.

CATEDRE DE BIOLOGIE

JUDEȚUL BISTRITA-NĂSAUD

Orașul Năsăud

Lic. pedagogic.

JUDEȚUL BOTOȘANI

Municipiul Botoșani

Lic. pedagogic.

JUDEȚUL BRAȘOV

Municipiul Brașov

Șc. gen. nr. 16.

Orașul Făgăraș

Lic. nr. 2 (cu limba de predare germană).

JUDEȚUL DOLJ

Municipiul Craiova

Șc. gen. Craiova — Ișalnița.

JUDEȚUL HUNEDOARA

Municipiul Hunedoara

Șc. gen. nr. 3.

JUDEȚUL ILFOV

Lic. pedagogic de învățători București.

JUDEȚUL MARAMUREȘ

Municipiul Sighetu Marmatiei

Șc. gen. nr. 11.

JUDEȚUL MUREȘ

Municipiul Sighetu Marmatiei

Șc. gen. nr. 1 (cu limba de predare germană).

JUDEȚUL SIBIU

Municipiul Sibiu

Șc. gen. nr. 15 și Șc. gen. nr. 4 (cu limba de predare germană).

JUDEȚUL SUCEAVA

Municipiul Suceava

Șc. gen. Suceava — Scheia.

JUDEȚUL TIMIȘ

Municipiul Timișoara

Lic. „Nicolae Lenau” (cu limba de predare germană).

JUDEȚUL TULCEA

Municipiul Tulcea

Casa de copii școlari.

JUDEȚUL VASLUI

Orașul Vaslui

Lic. nr. 1 și Șc. gen. nr. 3.

JUDEȚUL VÎLCEA

Municipiul Rimnicu Vîlcea

Lic. pedagogic.

Municipiul București

Sectorul VII. Lic. nr. 21 (cu limba de predare germană) — 2 catedre.

CATEDRE DE GEOGRAFIE

JUDEȚUL BRAȘOV

Municipiul Brașov

Șc. gen. nr. 8 (cu limba de predare maghiară).

Orașul Făgăraș

Șc. gen. nr. 3.

JUDEȚUL CARAȘ-SEVERIN

Orașul Bocșa

Șc. gen. nr. 1.

JUDEȚUL HARGHITA

Municipiul Odorheiu Secuiesc

Lic. pedagogic (cu limba de predare maghiară).

JUDEȚUL HUNEDOARA

Municipiul Hunedoara

Șc. gen. nr. 9.

JUDEȚUL MARAMUREȘ

Municipiul Sighetu Marmatiei

Șc. gen. nr. 8.

JUDEȚUL PRAHOVA

Municipiul Ploiești

Șc. gen. nr. 5 și Șc. gen. nr. 2; Șc. gen. nr. 10 și Șc. gen. nr. 25.

MUNICIPIUL BUCUREȘTI

Sectorul VII. Lic. nr. 21 (cu limba de predare germană).

CU ANDRÉ OULIAC

despre:

REVALORIZAREA FUNCȚIEI DE EDUCATOR

Organizație de masă cu un efectiv puternic (peste 300.000 de membri), de la an la an în creștere, Sindicatul Național al Institutivilor (S.N.I.) din Franța a împlinit nu de mult cinci decenii de existență. O existență care s-a confundat cu efortul — „tenace și ferm“, „plin de răbdare“, după cum sublinia într-o privire retrospectivă „L'École libératrice“, organul de presă al acestei organizații — pentru apărarea drepturilor materiale și spirituale ale institutorilor, a căror viață este dominată de asperitățile și injustițiile hărăzite celor ce muncesc în toate alcătuirile sociale bazate pe exploatare.

Despre unul dintre domeniile de luptă cu implicațiile cele mai adânc umanitare ale acestei organizații: așezarea învățătorului — prin „revalorizarea morală și materială“ a funcției sale în cadrul societății — la locul pentru care îl recomandă nobila sa misiune, ne-a vorbit André Ouliac, secretar general al S.N.I., cu prilejul recentei sale vizite în țara noastră.

— Optica modernă cu privire la finalitatea instrucției, exigențele noi față de conținutul acesteia, schimbările aduse de tehnica în echipamentul de predare și de învățare, mutațiile ce s-au produs în structura psihologică a elevului și în raportul dintre clasă și catedră — fac necesară reconsiderarea funcției însăși de profesor (respectiv de învățător). Am înțeles din cuvântările dumneavoastră și din campaniile de presă ale S.N.I. că această problemă ocupă un loc important — și nu numai din motivele amintite — în activitatea organizației. Vă rog să ne vorbiți despre ceea ce considerați că este mai semnificativ pentru eforturile dumneavoastră în acest cimp vast de acțiune.

André Ouliac: Evoluția științelor, a tehnicii, a societății în acest sfârșit de secol pune tot mai mult în evidență rolul de neînlocuit al învățătorului în pregătirea temeinică a copilului încă din primii ani de școlaritate, ani care, de fapt, stau la baza edificiului de mai târziu, a întregii educații și formații a omului. De aceea cred că nimic nu îndreptățește acel sentiment de inferioritate care îi încearcă uneori pe învățători.

Este adevărat însă că o serie de condiții în societatea bazată pe exploatare pot să așeze anumite categorii de oameni și de îndeletniciri în locuri periferice. Așa s-a întâmplat și cu institutorii. Sindicatul nostru luptă cu fermitate pentru revalorizarea morală și materială a funcției acestor slujitori ai școlii, în raport cu locul și rolul lor în cadrul națiunii. Una din condițiile esențiale pentru aceasta este buna lor pregătire. De aceea milităm pentru crearea posibilităților unei pregătiri de

nivel superior pentru toți învățătorii — atât în anii de studii, cât și după aceea, în munca lor la catedră. Noi studiem un plan de formare a viitorilor institutori, bazat pe prelungirea duratei de pregătire inițială a lor. Dorim să reinținem în instituțiile pregătitoare acel spirit al vechilor școli normale, în care s-au format cadre care și-au înțeles misiunea în mod exemplar.

Din aceleași motive ne preocupă problema perfecționării profesionale a institutorilor deja încadrați în muncă. Desigur, aceasta este înainte de toate o chestiune personală, răspunzând dorinței fiecăruia de a se împlini în profesiunea aleasă. Totuși, ea nu poate rămâne exclusiv o problemă particulară, date fiind consecințele pe planul educației tinereții. În multitudinea de păreri care s-au exprimat în acest domeniu, noi considerăm că perfecționarea permanentă a institutorilor francezi trebuie organizată rațional și sistematic, în timpul lor de muncă.

— **Raportul dumneavoastră la Congresul S.N.I. de la Nantes se oprește îndelung la condițiile de muncă și de trai ale învățătorilor...**

André Ouliac: Acesta este un alt domeniu al luptei noastre care ține, de asemenea, de eforturile pentru revalorizarea materială (și implicit morală) a funcției de institutor. Insensibilitatea autorităților statale la revendicările juste ale cadrelor didactice se izbește de insistența cu care Sindicatul Național al Institutivilor revendică îmbunătățirea condițiilor de trai ale membrilor săi, a condițiilor de muncă din școli (aici îi avem în vedere și pe elevii), a condițiilor de remunerare a funcției didactice. Noi cerem să se acorde e-

ducației naționale un caracter prioritar în economia fondurilor statului.

— **Ce idealuri vă animă pe dumneavoastră în această luptă pentru schimbarea poziției institutorului în societate, pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă din școli și pentru ridicarea pe o treaptă superioară a educației naționale?**

André Ouliac: În virtutea țelului nostru superior — acela de a schimba societatea, de a contribui la făurirea unei societăți în care mijloacele de producție și de distribuție să fie în mâinile celor ce muncesc și puse în serviciul întregii națiuni, al întregii țări. Aceasta înseamnă că noi vrem să înceteze exploatarea omului de către om, ca omul să devină stăpînul destinului său, al bogățiilor țării sale. Noi vrem o societate în care omul să nu fie un robot sau sclavul unui sistem și în care el să se poată realiza plenar. Vedeți, deci, că, în fond, este vorba de o luptă ce se duce de zeci și zeci de ani — lupta milenară a omului pentru emanciparea sa, pentru îmbunătățirea condiției umane.

Noi știm că aceasta este o luptă de lungă durată, că nu vom avea chiar mâine societatea spre care năzuim, dar ducem această luptă din tot sufletul, fără să disperăm. Avem deplină încredere în viitor.

— **Care este impresia dominantă cu care vă întoarceți în Franța din vizita făcută în țara noastră?**

André Ouliac: Că România este o țară angajată ferm pe calea progresului, o țară în care se muncește cu pasiune.

STELA PREDESCU

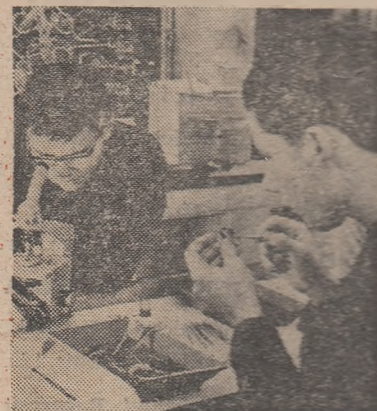
Telex

U. R. S. S.

Tineretul studios
al Uralului

Politica școlară a statului sovietic, care a făcut din instrucție un drept și un bun al fiecărui cetățean, a făcut să crească în toate regiunile țării numărul persoanelor cu o bună pregătire de cultură generală și de specialitate. În Ural, de exemplu, puternică regiune industrială a U.R.S.S., două treimi din tineri — după cum arată cercetările sociologice — au studii medii, numărul lor fiind în creștere. Accesul la carte pentru tinerii de orice vîrstă este înlesnit de o largă rețea de învățămînt. În acest an școlar s-au deschis în orașele și satele Uralului peste 800 de școli pentru tinerii muncitori și peste 250 de școli tehnice seriale, în care ei învață fără scoatere din producție.

R. P. UNGARĂ

BUDAPESTA: Elevi în laboratorul de biologie al Societății de popularizare a științelor

R. P. ALBANIA

Învățămîntul în
perspectiva cincinalului

Prevederile planului cincinal (1971—1975) al Albaniei populare țin să ridice considerabil nivelul instrucției și eficienței școlii. În 1975 numărul elevilor din școlile de toate gradele va fi de circa 780.000. În 1975 un procent de 50 la sută din copiii preșcolari vor avea loc în grădinițe, mai mult de 60 la sută absolvenții ai școlii de opt ani vor putea fi cuprinși în școlile secundare, cu sau fără scoaterea lor din producție. Peste 20.000 de tineri vor termina — pînă în 1975 — institutele de învățămînt superior și aproape 42.000 școlile secundare și profesionale.

R. P. BULGARIA

SOFIA: Activitate în cercul de fizică al Liceului nr. 66

Realități capitaliste

DEBUTUL ÎN PROFESIE? ȘOMAJUL

Terminarea școlii, ai cărei ani sînt de obicei presarați cu visuri și proiecte pentru întreaga viață, se produce, pentru tinerii care trăiesc în lumea capitalului printr-o zguduitoare revenire la realitate: Unde să-și poată găsi ei loc de muncă, cum să se realizeze, cînd drumurile uzinelor și fabricilor, ale șantierelor și institutelor de cercetare, au fost bătute înainte zadarnic de alte zeci și zeci de oameni — cei mai mulți cu vechime considerabilă în profesiune și cu serioase greutăți familiale?

O ultimă speranță: birourile și agențiile de plasare, asociațiile foștilor elevi etc. O speranță care se spulberă însă la poarta celui dintîi asemenea oficiu. Un număr din ce în ce mai mare de cereri asaltează pur și simplu pe funcționarii centrelor de plasare. De exemplu, în Franța, la Agenția națională pentru plasare în serviciu, numărul cererilor a crescut în anul trecut de la 600 în octombrie la 1450 în noiembrie și la 1750 în decembrie. Asociația pentru repartizarea cadrelor (A.P.E.C.) a cunoscut și ea o triplare a cererilor de serviciu într-o scurtă perioadă, pentru ca dinamica ofertei de lucru direct la întreprinderi să crească în unele locuri de la 50 de cereri la 200 și chiar 300.

În același timp, la cabinetele de

selectare — însărcinate să descopere, în interesul firmelor, pe candidații corespunzînd calificărilor cerute de firmă — defilează pentru fiecare post, după cum ele însele mărturisesc, zeci de tineri diplomați, „majoritatea foarte potriviți pentru postul respectiv, și dintre care unii, în căutare de lucru de 5—6 luni“. Ar fi acceptat orice ofertă — spunea presei despre un tînăr recrutat de un astfel de cabinet.

În S.U.A. opinia publică este și ea îngrijorată de creșterea șomajului, îndeosebi în rîndul tineretului, și mai ales al „brevet“lor universitari cu calificări tehnice. 5 pînă la 20% dintre acești tineri — semnalează „U. S. News and World Report“ — nu se încadraseră anul trecut în slujbe corespunzătoare pregătirii lor sau nu și căsiseră de loc se vicu. Situația tinde să se agraveze în acest an.

Asemenea fenomene se pot întîlni nu numai în Franța și S.U.A., dar și în Anglia (unde totalul real al șomerilor depășește un milion), în Italia, în Portugalia, în America Latină (unde numărul oficial al șomerilor — din care mulți sînt tineri cu studii — aproape s-a triplat între anii 1950—1965, iar acum este în continuă creștere).

Acești tineri, dezmoșteniți în propria lor patrie, își mută adeseori speranțele, după luni și chiar ani de căutare, în alte țări și continente. Emigrarea a început astfel să se instaleze în rîndul tinerilor din multe părți ale lumii, ca un fenomen cu aspecte nu mai puțin dramatice. În Portugalia, de pildă, emigranții — în majoritatea lor persoane între 18 și 45 ani — se numără cu zecile de mii, dintre care peste 15.000 nu au împlinit vîrsta stagiului militar. De notat că mulți dintre ei părăsesc țara și pentru a se sustrage stagiului militar de cinci ani, în cursul căruia ar urma să fie trimiși pe fronturile din Africa, pentru o cauză nedreaptă, care nu este a lor.

Și aceștia, în timp ce la celălalt pol al societății capitaliste își duc traiul de lux și belșug magnafii, pentru care șomajul altora, recesiunea economică și inflația înseamnă profit. Compania „British Petroleum“, bunăoară, realizează într-o singură zi un profit egal cu venitul pe un an a două mii de muncători. Cîți șomeri însă, își dau în felul lor și mai tragic (și cu atît mai tragic cînd sînt tineri, la începutul carierei și drumului în viață), contribuția la acest fabulos și nemeritat câștig?

ANA COSMIN

„TRIBUNA ȘCOLII“

Revistă săptămînală editată de Ministerul Educației și Învățămîntului și Uniunea Sindicatelor din învățămînt, știință și cultură

Redactor șef: AUREL DRAGOȘ MUNTEANU